

Standard kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela pedagoga specjalnego, nauczyciela logopedy i nauczyciela prowadzącego zajęcia wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka

I. SPOSÓB ORGANIZACJI KSZTAŁCENIA

1. WYMAGANIA OGÓLNE

1.1. Standard ma zastosowanie do kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela pedagoga specjalnego, nauczyciela logopedy i nauczyciela prowadzącego zajęcia wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka:

- 1) w zakresie:
  - a) edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością słuchową (surdopedagogiki),
  - b) edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością wzrokową (tyflop pedagogiki),
  - c) edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną,
  - d) pedagogiki leczniczo-terapeutycznej,
  - e) edukacji i terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu,
  - f) edukacji włączającej,
- 2) w zakresie:
  - a) pedagogiki resocjalizacyjnej,
  - b) logopedii,
  - c) pedagogiki korekcyjnej (terapii pedagogicznej),
  - d) wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka

– zwanego dalej „zawodem nauczyciela”.

1.2. Kształcenie w zakresie, o którym mowa w ust. 1.1 pkt 1, jest prowadzone na jednolitych studiach magisterskich na kierunku pedagogika specjalna. Kształcenie w zakresie, o którym mowa w ust. 1.1 pkt 2, może być prowadzone na jednolitych studiach magisterskich na kierunku pedagogika specjalna lub studiach pierwszego i drugiego stopnia na kierunku innym niż pedagogika specjalna.

1.3. Stacjonarne jednolite studia magisterskie na kierunku pedagogika specjalna trwają nie krócej niż 9 semestrów.

1.4. Liczba godzin zajęć, w tym praktyk zawodowych, na kierunku pedagogika specjalna nie może być mniejsza niż 2690, a w przypadku kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela logopedy – 3090. Program studiów, w ramach których jest

realizowane kształcenie przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela, może określać dla studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej mniejszą liczbę godzin zajęć, jeżeli zapewnia osiągnięcie takich samych efektów uczenia się jak na studiach prowadzonych w formie stacjonarnej.

1.5. Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na kierunku pedagogika specjalna nie może być mniejsza niż 300, a w przypadku studiów trwających dłużej niż 10 semestrów – 360.

1.6. Kierunek pedagogika specjalna jest przyporządkowany do dyscypliny naukowej – pedagogika, jako dyscypliny wiodącej.

1.7. Kształcenie w zakresie, o którym mowa w ust. 1.1 pkt 2, prowadzone na studiach na kierunku innym niż pedagogika specjalna jest realizowane w grupach zajęć B oraz E.R, E.L lub E.WW.

1.8. Studia stacjonarne pierwszego stopnia trwają nie krócej niż 6 semestrów.

1.9. Studia stacjonarne drugiego stopnia trwają nie krócej niż 3 semestry.

1.10. Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów nie może być mniejsza niż, w przypadku studiów:

- 1) pierwszego stopnia – 180;
- 2) drugiego stopnia – 90.

1.11. Studia niestacjonarne mogą trwać dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.

1.12. Liczbę semestrów, profil studiów, liczbę punktów ECTS konieczną do ukończenia studiów, liczbę godzin zajęć, w tym praktyk zawodowych, oraz dyscypliny naukowe lub artystyczne, do których jest przyporządkowany kierunek, ze wskazaniem dyscypliny wiodącej określa program studiów.

1.13. Kształcenie, o którym mowa w ust. 1.1, może być prowadzone również na studiach podyplomowych.

1.14. Studia podyplomowe trwają nie krócej niż 3 semestry.

2. ZAJĘCIA I GRUPY ZAJĘĆ

2.1. Proces kształcenia jest realizowany w postaci zajęć lub grup zajęć.

2.2. W przypadku studiów o profilu:

- 1) ogólnoakademickim – program studiów obejmuje zajęcia lub grupy zajęć, związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie naukowej lub artystycznej, do której jest przyporządkowany kierunek studiów, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze większym niż 50% liczby punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów, i uwzględnia udział studentów w zajęciach przygotowujących do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności;

- 2) praktycznym – program studiów obejmuje zajęcia lub grupy zajęć kształtujące umiejętności praktyczne, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze większym niż 50% liczby punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów.

2.3. Kształcenie na studiach przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela obejmuje przygotowanie merytoryczne i przygotowanie pedagogiczne. Przygotowanie pedagogiczne obejmuje przygotowanie psychologiczno-pedagogiczne i przygotowanie dydaktyczne.

2.4. Kształcenie na studiach podyplomowych w zakresie pedagogiki specjalnej przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela może być prowadzone dla osób, które:

- 1) posiadają kwalifikacje do nauczania przedmiotu lub prowadzenia zajęć, a nie posiadają przygotowania w zakresie pedagogiki specjalnej lub
- 2) posiadają przygotowanie w zakresie pedagogiki specjalnej i chcą uzyskać przygotowanie w dodatkowym zakresie pedagogiki specjalnej.

2.5. W przypadku osób, o których mowa w ust. 2.4 pkt 1, kształcenie przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela w zakresie nauczania przedmiotu lub prowadzenia zajęć w szkołach i oddziałach specjalnych jest realizowane w grupach zajęć:

- 1) C – zajęcia C.5, C.6 i C.7;
- 2) E – zajęcia E.1, E.2 i E.3.

2.6. W przypadku osób, o których mowa w ust. 2.4 pkt 2, kształcenie przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela w dodatkowym zakresie pedagogiki specjalnej jest realizowane w grupie zajęć E – zajęcia E.1, E.2 i E.3.

2.7. Kształcenie na studiach podyplomowych przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela w zakresie edukacji włączającej jest realizowane w grupach zajęć:

- 1) C – zajęcia C.2, C.3, C.5 i C.6;
- 2) D – zajęcia D.1, D.2, D.3, D.4 i D.6.

3. MINIMALNA LICZBA GODZIN ZAJĘĆ ZORGANIZOWANYCH I PUNKTÓW ECTS

Grupy zajęć, w ramach których osiąga się szczegółowe efekty uczenia się	Zajęcia	Liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
		studia	studia podyplomowe	studia	studia podyplomowe
A. Kształcenie ogólne	A.1. W zakresie filozofii, nauk socjologicznych i innych dyscyplin	90	–	12	–

	naukowych w dziedzinach nauk humanistycznych i nauk społecznych				
B. Przygotowanie psychologiczno-pedagogiczne	B.1. Ogólne przygotowanie psychologiczne	90	–	12	–
	B.2. Ogólne przygotowanie pedagogiczne	90	–	12	–
	B.3. Praktyki zawodowe	30	–	3	–
C. Kształcenie kierunkowe	C.1. Przygotowanie merytoryczne	400	–	50	–
	C.2. Przygotowanie psychologiczne do pracy z dziećmi i uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi	90	60	12	6
	C.3. Przygotowanie pedagogiczne do pracy z dziećmi i uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi	90	60	12	6
	C.4. Przygotowanie pedagogiczne do pracy z osobami dorosłymi z niepełnosprawnościami	90	–	12	–
	C.5. Dydaktyka specjalna	60	30	8	4
	C.6. Diagnostyka w pedagogice specjalnej	60	30	8	4
	C.7. Praktyki zawodowe	60	60	8	4
	D. Edukacja włączająca	D.1. Teorie edukacji integracyjnej i włączającej	60	30	8
D.2. Diagnoza specjalnych potrzeb edukacyjnych, planowanie, realizacja i monitoring działań wspierających		90	60	12	6
D.3. Metodyka kształcenia w grupach zróżnicowanych		120	75	12	8
D.4. Programy wychowawcze w edukacji integracyjnej i włączającej		60	30	6	4

	D.5. Organizacja edukacji włączającej	60	–	6	–
	D.6. Praktyki zawodowe	120	120	4	6
E. Przygotowanie w poszczególnych zakresach pedagogiki specjalnej: E.S. Edukacja i rehabilitacja osób z niepełnosprawnością słuchową (surdopedagogika) E.T. Edukacja i rehabilitacja osób z niepełnosprawnością wzrokową (tyflop pedagogika) E.I. Edukacja i rehabilitacja osób z niepełnosprawnością intelektualną E.R. Pedagogika resocjalizacyjna E.L. Logopedia E.K. Pedagogika korekcyjna (terapia pedagogiczna) E.LT. Pedagogika leczniczo-terapeutyczna E.WW. Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka E.A. Edukacja i terapia osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu	E.1. Przygotowanie merytoryczne	400, a w zakresie logopedii – 800	240	50	20
	E.2. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne	240	150	30	12
	E.3. Praktyki zawodowe	120	120	4	6
F. Wsparcie warsztatu pracy pedagoga specjalnego	F.1. Emisja głosu	15	–	1	–
	F.2. Kultura języka	30	–	2	–
	F.3. Pierwsza pomoc	15	–	1	–
	F.4. Technologie informacyjno-komunikacyjne	30	–	2	–
G. Metodologia badań naukowych	*	120	–	13	–
Razem		2630,	1065	300	90

	a w przypadku logopedii – 3030			
--	---	--	--	--

* Zajęcia określa uczelnia w programie studiów w sposób zapewniający przygotowanie merytoryczne i psychologiczno-pedagogiczne do wykonywania zawodu nauczyciela pedagoga specjalnego, nauczyciela logopedy lub nauczyciela prowadzącego zajęcia wczesnego wspomagania rozwoju dziecka.

3.1. Program studiów podyplomowych, w ramach których jest realizowane kształcenie przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela w grupach zajęć, o których mowa w ust. 2.5–2.7, zapewnia osiągnięcie takich samych efektów uczenia się jak program studiów.

3.2. Program studiów umożliwia studentom wybór zajęć, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze nie mniejszym niż 5% liczby punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów.

3.3. Zajęcia z wychowania fizycznego są zajęciami obowiązkowymi na studiach stacjonarnych, prowadzonymi w wymiarze nie mniejszym niż 60 godzin. Zajęciom z wychowania fizycznego nie przypisuje się punktów ECTS.

3.4. Liczba punktów ECTS, jaka może być uzyskana w ramach kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, nie może być większa niż 25% liczby punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów. Praktyki zawodowe nie mogą być prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

4. PRAKTYKI ZAWODOWE

4.1. Praktyki zawodowe mają charakter w grupie zajęć:

- 1) B – obserwacyjny;
- 2) C – asystencki i odbywają się w oddziałach ogólnodostępnych i specjalnych;
- 3) D – asystencko-pedagogiczny i obejmują samodzielne prowadzenie zajęć.

5. INFRASTRUKTURA NIEZBĘDNA DO PROWADZENIA KSZTAŁCENIA

5.1. Proces kształcenia odbywa się z wykorzystaniem infrastruktury pozwalającej na osiągnięcie efektów uczenia się.

5.2. Praktyki zawodowe odbywają się w przedszkolach, szkołach i placówkach systemu oświaty, w których do zajmowania stanowiska nauczyciela są wymagane kwalifikacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, w szczególności w szkołach specjalnych i oddziałach specjalnych.

II. OSOBY PROWADZĄCE KSZTAŁCENIE

1. Kształcenie służące osiągnięciu efektów uczenia się jest prowadzone przez nauczycieli akademickich i inne osoby posiadające kompetencje zawodowe lub naukowe oraz doświadczenie w zakresie właściwym dla prowadzonych zajęć.

2. W kształceniu w grupach zajęć B–E bierze udział co najmniej jedna osoba prowadząca badania naukowe w dyscyplinie naukowej pedagogika, w zakresie pedagogiki specjalnej, lub w dyscyplinie naukowej psychologia.

3. W kształceniu prowadzonym na studiach podyplomowych biorą udział wyłącznie osoby uczestniczące w kształceniu przygotowującym do wykonywania zawodu nauczyciela, prowadzonym przez uczelnię w ramach studiów pierwszego lub drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich, na kierunku odpowiadającym zakresowi kształcenia na studiach podyplomowych.

III. EFEKTY UCZENIA SIĘ

1. OGÓLNE EFEKTY UCZENIA SIĘ

1.1. W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- 1) podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących;
- 2) klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów;
- 3) źródła i miejsce pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu;
- 4) zakresy pedagogiki specjalnej;
- 5) koncepcje rehabilitacji, edukacji, resocjalizacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów;
- 6) metodologię badań naukowych stosowanych w dziedzinach nauk humanistycznych i nauk społecznych, w szczególności zasady projektowania i prowadzenia badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej, oraz postulat wieloparadygmatyczności;
- 7) metodologiczne założenia i zasady oraz etyczne normy projektowania i realizacji badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej;
- 8) zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji;
- 9) współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca;
- 10) system kształcenia specjalnego w kontekście systemu kształcenia powszechnego;
- 11) organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć;

- 12) merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej;
- 13) podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy oraz zasady efektywnego posługiwania się narządem mowy;
- 14) procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia;
- 15) zasady udzielania pierwszej pomocy;
- 16) zasady ochrony własności intelektualnej.

1.2. W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- 1) wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych;
- 2) rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu;
- 3) rozróżniać orientacje metodologiczne w badaniach naukowych w zakresie pedagogiki, formułować cele i problemy badawcze, stosować dobór adekwatnych metod i technik, konstruować narzędzia badawcze, opracowywać, prezentować i interpretować wyniki badań, wyciągać wnioski, wskazywać kierunki dalszych badań w obrębie wybranego zakresu pedagogiki specjalnej;
- 4) diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów;
- 5) wykorzystywać aktualne koncepcje psychologiczne i pedagogiczne w planowaniu, realizacji, monitorowaniu i ewaluacji procesu wychowania i nauczania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;
- 6) wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji;
- 7) prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć;
- 8) wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;
- 9) pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania,

współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów;

- 10) analizować własne działania pedagogiczne, dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i rehabilitacyjne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych;
- 11) projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej;
- 12) poprawnie posługiwać się językiem polskim oraz poprawnie i adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się specjalistyczną terminologią;
- 13) posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu;
- 14) udzielać pierwszej pomocy;
- 15) współpracować z członkami zespołów badawczych na każdym etapie projektowania i realizacji badań naukowych;
- 16) samodzielnie rozwijać wiedzę oraz umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii;
- 17) twórczo korzystać z teorii dotyczących rozwoju człowieka, socjalizacji, wychowania, nauczania-uczenia się oraz krytycznie je oceniać.

1.3. W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- 1) posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka;
- 2) budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej;
- 3) komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne;
- 4) porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią;
- 5) rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk;
- 6) działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty;
- 7) pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej;

- 8) doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze.

2. SZCZEGÓŁOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ

A. Kształcenie ogólne

A.1. Zajęcia w zakresie filozofii, nauk socjologicznych i innych dyscyplin naukowych w dziedzinach nauk humanistycznych i nauk społecznych

Efekty uczenia się w grupie zajęć A odpowiadają efektom uczenia się osiąganym w zakresie filozofii, nauk socjologicznych i innych dyscyplin naukowych w dziedzinach nauk humanistycznych i nauk społecznych. Efekty uczenia się określa uczelnia w programie studiów.

B. Przygotowanie psychologiczno-pedagogiczne

B.1. Ogólne przygotowanie psychologiczne

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- B.1.W1. podstawowe pojęcia psychologii: procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, proces mowy, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, rolę uwagi, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania, zdolności i uzdolnienia; psychologię różnic indywidualnych – różnice w zakresie inteligencji, temperamentu, osobowości i stylu poznawczego;
- B.1.W2. proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji i wczesnej dorosłości: rozwój fizyczny, motoryczny i psychoseksualny; rozwój procesów poznawczych (myślenia, mowy, spostrzegania, uwagi, pamięci); rozwój społeczno-emocjonalny i moralny; zmiany fizyczne i psychiczne w okresie dojrzewania; normę rozwojową; rozwój w kontekście wychowania; dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów; zaburzenia zachowania; zagadnienia nieśmiałości i nadpobudliwości;
- B.1.W3. teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, zagadnienia empatii, zachowań asertywnych, agresywnych i uległych, postaw, stereotypów, uprzedzeń, stresu i radzenia sobie z nim, porozumiewania się ludzi w instytucjach; reguły współdziałania; procesy komunikowania się; style komunikowania się uczniów i nauczyciela; zasady porozumiewania się emocjonalnego w klasie i w sytuacjach konfliktowych; bariery w komunikowaniu się, w szczególności w klasie; różne formy komunikowania się – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację niewerbalną; wpływ mediów na zmiany współczesnej komunikacji oraz na proces wychowawczy;
- B.1.W4. proces uczenia się: modele uczenia się – koncepcje klasyczne i współczesne ujęcia, metody i techniki uczenia się, trudności w uczeniu się, ich przyczyny i strategie ich

przewycięzania, metody i techniki identyfikacji oraz wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań, techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem oraz między uczniami.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- B.1.U1. obserwować procesy rozwojowe uczniów;
- B.1.U2. obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania;
- B.1.U3. skutecznie i świadomie komunikować się;
- B.1.U4. porozumieć się w sytuacji konfliktowej;
- B.1.U5. rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się, komunikowania się oraz w funkcjonowaniu społecznym, w tym uwarunkowane czynnikami środowiskowymi;
- B.1.U6. rozpoznawać potrzeby psychospołecznego wsparcia ucznia;
- B.1.U7. identyfikować potrzeby ucznia w rozwoju uzdolnień i zainteresowań;
- B.1.U8. radzić sobie ze stresem i stosować strategie radzenia sobie z trudnościami;
- B.1.U9. zaplanować, na podstawie świadomej autorefleksji, działania na rzecz rozwoju zawodowego.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- B.1.K1. ciągłego doskonalenia swojej wiedzy merytorycznej;
- B.1.K2. poszukiwania nowych zasobów wzbogacających treści nauczania.

B.2. Ogólne przygotowanie pedagogiczne

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- B.2.W1. pedagogikę jako dyscyplinę naukową: umiejscowienie pedagogiki wśród dziedzin nauk społecznych i humanistycznych, zakresy pedagogiki, paradygmaty pedagogiczne, podstawowe pojęcia pedagogiczne, w tym wychowania, kształcenia, edukacji i samowychowania;
- B.2.W2. podstawowe teorie pedagogiczne, w tym nurty i kierunki, oraz konteksty normatywne, personalistyczne i społeczne w pedagogice; zagadnienia pedagogiki autorytarnej i nieautorytarnej, emancypacji i krytyczności w naukach o wychowaniu oraz antypedagogiki;
- B.2.W3. uwarunkowania edukacji, miejsca powstawania relacji edukacyjnych, kultury, ideologii, zagadnienie ekonomii w kontekście edukacji, zmiany i wyzwania edukacyjne XXI wieku;
- B.2.W4. funkcje wychowania, proces wychowania, jego strukturę, właściwości i dynamikę; zagadnienia przymusu i swobody w wychowaniu, wychowania jako wspomagania rozwoju, wychowania adaptacyjnego i emancypacyjnego, podmiotowości w wychowaniu; podstawowe środowiska wychowawcze: rodzinę, grupę rówieśniczą i szkołę; style i

- postawy wychowawcze; konteksty wychowania; źródła i przejawy kryzysu współczesnego wychowania; style wychowania;
- B.2.W5. proces planowania pracy pedagogicznej: cel, formy, środki i metody kształcenia; sposoby konstruowania pracy pedagogicznej nakierowanej na cel; zagadnienie ukrytego programu szkoły;
- B.2.W6. formy aktywności dziecka, w tym naukę i zabawę; zagadnienia rozwoju zainteresowań, poszerzania autonomii i samodzielności;
- B.2.W7. zagadnienia związane ze szkołą jako instytucją wychowawczą: środowisko społeczne klasy i szkoły, autokratyzm i demokrację w szkole, ukryty program szkoły, postawy nauczycieli i uczniów, pracę z grupą rówieśniczą, tworzenie klimatu wychowawczego w klasie i w szkole, metody wychowawcze i ich skuteczność, problematykę umiejętności i trudności wychowawczych, konfliktów w klasie i w rodzinie, błędów wychowawczych, granic i mierników oddziaływań wychowawczych, kryzysu szkoły, zasad współpracy rodziny i szkoły oraz szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym;
- B.2.W8. zagadnienia związane z zawodem nauczyciela: role zawodowe nauczyciela, wzór osobowy, postawę i kunszt nauczycielski, powinności nauczyciela i rozwój zawodowy, program wewnętrzny nauczyciela, przygotowanie zawodowe nauczyciela, etykę nauczycielską, zasady odpowiedzialności prawnej opiekuna, nauczyciela i wychowawcy, konieczność doksztalcania i doskonalenia zawodowego jako warunków awansu zawodowego, problem stresu i wypalenia zawodowego nauczycieli – przyczyny, symptomy, strategie zaradcze, choroby związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela i profilaktykę w tym zakresie;
- B.2.W9. działania profilaktyczne w szkole: konstruowanie klasowych i szkolnych programów wychowawczo-profilaktycznych, promocję i ochronę zdrowia uczniów; diagnozę nauczycielską w kontekście działań profilaktycznych; zagadnienie pomocy psychologiczno-pedagogicznej – regulacje prawne, formy i zasady udzielania wsparcia;
- B.2.W10. proces adaptacji dziecka w przedszkolu i ucznia w szkole – rolę przedszkola, szkoły i rodziny; zagadnienia dojrzałości szkolnej, przygotowania dziecka do nauki w szkole oraz obowiązku szkolnego;
- B.2.W11. rolę kontaktów społecznych ucznia, w tym w grupie rówieśniczej, koleżeństwa, przyjaźni i konfliktów wśród uczniów; rolę osób znaczących i autorytetów; zagadnienia zmiany autorytetów, kryzysu autorytetu nauczyciela, rodzica i opiekuna, buntu okresu dorastania i jego funkcji; zagrożenia w wychowaniu młodzieży; podkultury młodzieżowe;
- B.2.W12. cel pracy opiekuńczo-wychowawczej z dziećmi w przedszkolu i uczniami w szkole na różnych etapach edukacyjnych; istotę programu wychowawczego; zagadnienia edukacji zdrowotnej, bezpieczeństwa dzieci w przedszkolu i uczniów w szkole oraz poza nimi (zajęcia terenowe, wycieczki); potrzebę ochrony zdrowia dziecka, w tym zdrowia psychicznego; znaczenie edukacji dla bezpieczeństwa i dbałości o bezpieczeństwo własne oraz innych;

B.2.W13. doradztwo zawodowe: proces wspomagania ucznia w projektowaniu ścieżki edukacyjno-zawodowej, metody i techniki określania potencjału ucznia; znaczenie przygotowania uczniów do samokształcenia, pracy nad własnym rozwojem oraz do aktywnego uczestnictwa w rynku pracy; pojęcia rynku edukacyjnego i rynku pracy, drogi rozwoju zawodowego; znaczenie uczenia się przez całe życie.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- B.2.U1. rozpoznawać sytuacje zagrożeń w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty;
- B.2.U2. rozpoznawać i identyfikować style i nurty wychowania w praktyce edukacyjnej i w działaniach opiekuńczo-wychowawczych;
- B.2.U3. zaprojektować podstawowe zajęcia opiekuńczo-wychowawcze;
- B.2.U4. zaprojektować działania profilaktyczne w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty;
- B.2.U5. zaprojektować ścieżkę własnego rozwoju zawodowego;
- B.2.U6. formułować oceny etyczne związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela;
- B.2.U7. nawiązywać współpracę z nauczycielami oraz ze środowiskiem pozaszkolnym.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- B.2.K1. okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy;
- B.2.K2. profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej;
- B.2.K3. samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej;
- B.2.K4. współpracy z nauczycielami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

B.3. Praktyki zawodowe

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- B.3.W1. specyfikę przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty, w której jest odbywana praktyka, w szczególności: zadania opiekuńczo-wychowawcze, organizację pracy, zakresy zadań pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz rodzaj prowadzonej dokumentacji i program realizacji doradztwa zawodowego uwzględniający treści wynikające z przepisów dotyczących doradztwa zawodowego;
- B.3.W2. zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- B.3.U1. zaobserwować funkcjonowanie dziecka, ucznia i nauczyciela w życiu przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty;
- B.3.U2. dokonać analizy i interpretacji zaobserwowanych lub doświadczonych sytuacji i zdarzeń

pedagogicznych.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

B.3.K1. skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

C. Kształcenie kierunkowe

C.1. Przygotowanie merytoryczne

Efekty uczenia się w zakresie przygotowania merytorycznego dla kierunku pedagogika specjalna ustala uczelnia w programie studiów.

C.2. Przygotowanie psychologiczne do pracy z dziećmi i uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- C.2.W1. psychologiczne uwarunkowania rozwoju dzieci i uczniów: środowisko rozwoju – strukturę i konsekwencje, czynniki zakłócające proces rozwoju, konsekwencje niepunktualności wydarzeń życiowych, mechanizm adaptacji i trudności przystosowawczych, zaburzenia i opóźnienia rozwojowe, wyzwania rozwojowe, koncepcje jakości życia i dobrostanu;
- C.2.W2. psychologiczne uwarunkowania kształcenia dzieci i uczniów: proces uczenia się w kontekście specjalnych potrzeb edukacyjnych, uwarunkowania i konsekwencje motywacji do uczenia się i osiągnięć, powodzenia i niepowodzenia szkolne – przyczyny i skutki; koncepcję zrównoważonego rozwoju; sytuację szkolną ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; psychologiczne mechanizmy przebiegu i oceny efektów procesu uczenia się uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; sposoby identyfikacji uzdolnień ucznia; zagadnienie pomocy psychologicznej dla ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; sposoby wspomagania osób pracujących z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;
- C.2.W3. podstawy psychologii wychowawczej i psychoprofilaktyki: proces wychowawczy w kontekście wyzwań rozwojowych dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, psychologiczne wymiary interakcji wychowawczej oraz strategii oddziaływań wychowawczych, wychowanie do wartości i odpowiedzialności, kształtowanie postaw prospołecznych, kompetencje emocjonalno-społeczne (rozwój, zakłócenia, diagnoza, warunki i możliwości kształtowania), źródła niedostosowania społecznego i diagnozę jego ryzyka, psychologiczne konsekwencje zaniedbań środowiskowych, trudności wychowawcze i adaptacyjne wynikające ze zmiany środowiska życia, założenia profilaktyki uniwersalnej i selektywnej, postawy i style wychowawcze;
- C.2.W4. podstawy psychologii klinicznej dzieci i młodzieży: pojęcie normy, normalności

i zdrowia, zaburzenia zdrowia psychicznego w okresie dzieciństwa i dorastania, specyfikę zaburzeń okresu dzieciństwa i adolescencji, w tym emocjonalnych i behawioralnych, całościowe zaburzenia rozwoju, uwarunkowania problemów klinicznych w rozwoju dzieci i młodzieży; problematykę stresu i sytuacji kryzysowych oraz sposoby radzenia sobie z nimi, psychologicznych następstw doświadczeń traumatycznych, w tym choroby przewlekłej lub niepełnosprawności, psychologicznych aspektów zaburzeń komunikacji językowej, psychologicznych metod diagnozy problemów związanych ze zdrowiem, chorobą i niepełnosprawnością; formy pomocy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych;

- C.2.W5. podstawy psychologii rehabilitacji: zagadnienia niepełnosprawności i rehabilitacji, niepełnosprawności w kontekście zdrowia, niepełnosprawności z perspektywy rozwojowej, potrzeb dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami i chorobami przewlekłymi, psychologicznych konsekwencji niepełnosprawności fizycznej i intelektualnej oraz choroby przewlekłej, problemów życiowych i możliwości rozwojowych dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami oraz z chorobami przewlekłymi; istotę i psychospołeczne konsekwencje widocznej i niewidocznej niepełnosprawności lub choroby przewlekłej; psychologiczne mechanizmy postrzegania własnej niepełnosprawności i choroby przewlekłej; zagadnienie niepełnosprawności i choroby przewlekłej w kontekście obrazu siebie i społecznego postrzegania dzieci i młodzieży; procesy stereotypizacji, stygmatyzacji i automarginalizacji; psychospołeczną adaptację do życia z niepełnosprawnością i chorobą przewlekłą – zmiany rozwojowe, istotę i uwarunkowania satysfakcjonującej jakości życia; pozytywne aspekty rozwojowe w kontekście niepełnosprawności i choroby przewlekłej; zewnętrzne i wewnętrzne zasoby w rozwijaniu potencjału dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością lub chorobą przewlekłą; tradycyjne i współczesne podejścia w rehabilitacji osób z niepełnosprawnością i chorobą przewlekłą; znaczenie udziału w rehabilitacji osób z niepełnosprawnością – pojęcie samotroski i partnerstwa w procesie oddziaływań terapeutyczno-rehabilitacyjnych; formy wsparcia psychologicznego dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami i chorobami przewlekłymi; zasady wspomagania rozwoju twórczości i zainteresowań.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- C.2.U1. analizować zjawiska, zależności, związki i problemy zachodzące w obszarze procesu nauczania-uczenia się dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, odwołując się do wiedzy psychologicznej;
- C.2.U2. omówić psychologiczny kontekst procesu wychowania dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;
- C.2.U3. opisać przebieg procesu psychospołecznej adaptacji do życia z niepełnosprawnością i chorobą przewlekłą w kontekście uzyskania satysfakcjonującej jakości życia, odwołując się do wybranych koncepcji psychologicznych;
- C.2.U4. identyfikować zewnętrzne i wewnętrzne zasoby kluczowe w rozwijaniu potencjału dzieci

i uczniów z niepełnosprawnością lub chorobą przewlekłą.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- C.2.K1. korzystania z wiedzy z zakresu psychologii rehabilitacji i niepełnosprawności w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii psychologów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązywaniem problemów;
- C.2.K2. prezentowania właściwej postawy wobec dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

C.3. Przygotowanie pedagogiczne do pracy z dziećmi i uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- C.3.W1. podstawowe problemy pedagogiki specjalnej jako nauki interdyscyplinarnej: pojęcia, cele, zadania, zasady i zakres, historyczny kontekst opieki i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością i niedostosowanych społecznie w ujęciu historycznym; współczesne tendencje w pedagogice specjalnej; wspólne i swoiste problemy osób z różnymi niepełnosprawnościami (od mikrodeficytów centralnego układu nerwowego po całościowe zaburzenia w rozwoju), niedostosowanych społecznie lub uzdolnionych; skalę i dynamikę zjawiska niepełnosprawności w Polsce i na świecie; systemy kształcenia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w Polsce i innych państwach; zasady wyrównywania szans edukacyjnych; system kształcenia pedagogów specjalnych;
- C.3.W2. zakresy pedagogiki specjalnej: surdopedagogikę, tyflop pedagogikę, edukację i rehabilitację osób z niepełnosprawnością intelektualną, pedagogikę resocjalizacyjną, pedagogikę korekcyjną (terapię pedagogiczną), pedagogikę leczniczo-terapeutyczną;
- C.3.W3. regulacje prawne w zakresie kształcenia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i zasady orzekania w tym zakresie; zasady organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej; aspekty klasyfikowania i oceniania uczniów;
- C.3.W4. specyfikę pracy opiekuńczo-wychowawczej, rehabilitacyjnej, resocjalizacyjnej i socjoterapeutycznej: zasady, metody i formy opieki oraz wychowania; zasady działalności placówek rehabilitacyjnych, resocjalizacyjnych i socjoterapeutycznych z uwzględnieniem problemów związanych z ich funkcjonowaniem; zagadnienia poradnictwa edukacyjno-zawodowego, opieki zdrowotnej, edukacji zdrowotnej i seksualnej;
- C.3.W5. sytuację rodziny dziecka i ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: koncepcje adaptacji rodziny w kontekście niepełnosprawności lub choroby przewlekłej dziecka i ucznia, problemy adaptacji, utrudnienia życiowe, wsparcie społeczne; uwarunkowania specyfiki pracy z rodziną dziecka i ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, założenia i metody wspierania rodziny tego dziecka w całym cyklu jego życia; możliwości wspierania funkcjonowania dziecka i ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w rodzinie; zagadnienia relacji między rodziną dziecka i ucznia ze

specjalnymi potrzebami edukacyjnymi a specjalistami.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- C.3.U1. identyfikować i interpretować złożone zjawiska i systemy wsparcia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej i dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych, medycznych i nauk o zdrowiu;
- C.3.U2. dokonać krytycznej analizy systemów wsparcia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, wykorzystując wybrane aktualne ujęcia koncepcyjne;
- C.3.U3. poddać analizie zachowania, procesy i zjawiska dotyczące psychospołecznych potrzeb członków rodzin dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;
- C.3.U4. wyjaśnić i określić czynniki moderujące zróżnicowanie rodzin z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w zależności od rodzaju zaburzenia u dziecka lub ucznia i stylu radzenia sobie rodziców lub opiekunów z tymi zaburzeniami;
- C.3.U5. rozpoznać i zinterpretować potrzeby rodziny z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w odniesieniu do konkretnych problemów rodziny;
- C.3.U6. zaprojektować proces wspierania rodziny z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- C.3.K1. organizowania kształcenia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi zgodnie z przepisami prawa;
- C.3.K2. przestrzegania zasad etyki w pracy z dziećmi i uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;
- C.3.K3. ciągłego dokształcania zawodowego;
- C.3.K4. przyjęcia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy z rodziną dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

C.4. Przygotowanie pedagogiczne do pracy z osobami dorosłymi z niepełnosprawnościami

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- C.4.W1. potrzeby człowieka dorosłego z niepełnosprawnością: wspólne i swoiste potrzeby osób z niepełnosprawnościami w zakresie opieki, pielęgnacji i wsparcia, możliwości i ograniczenia w realizacji autonomii, potrzeby psychoseksualne osób z niepełnosprawnościami – formy realizacji, indywidualne i społeczne uwarunkowania problemu, potrzeby zdrowotne osób z niepełnosprawnościami, w tym w zakresie zdrowia seksualnego, oraz osobowe i strukturalne uwarunkowania ich realizacji;
- C.4.W2. instytucjonalne i pozainstytucjonalne formy opieki i wsparcia osób dorosłych z

niepełnosprawnościami: instytucje opiekuńcze i alternatywne formy życia w Polsce i innych państwach (domy pomocy społecznej, mieszkalnictwo chronione, asysta osobista); przykładowe programy realizowane w Polsce i innych państwach ukierunkowane na realizację potrzeb osób dorosłych z niepełnosprawnościami; indywidualne i społeczne znaczenie normalizacji i społecznego uczestnictwa życia dorosłych z niepełnosprawnościami; zagrożenia procesu normalizacji z perspektywy osoby z niepełnosprawnością; rolę rodziny w realizacji specjalnych potrzeb wynikających z niepełnosprawności; potrzeby rodzin generacyjnych dorosłych osób z niepełnosprawnościami; uwarunkowania i znaczenie procesu planowania opieki w rodzinach generacyjnych; zadania realizowane przez główne stowarzyszenia i organizacje działające w Polsce i innych państwach na rzecz osób z niepełnosprawnościami;

- C.4.W3. zagadnienie rodziny prokreacji osoby dorosłej z niepełnosprawnością: znaczenie rodziny prokreacji w kontekście normalizacji życia osoby z niepełnosprawnością; trudności i potrzeby wsparcia w zakresie realizacji funkcji i zadań; system wsparcia rodzin prokreacyjnych osób z niepełnosprawnościami; osobiste i społeczne uwarunkowania ról rodzicielskich i małżeńskich osób z niepełnosprawnościami;
- C.4.W4. problematykę aktywności zawodowej osób dorosłych z niepełnosprawnościami: doradztwo zawodowe, system przygotowania do pracy osób dorosłych z niepełnosprawnościami, formy zatrudnienia tych osób w Polsce i innych państwach (zatrudnienie wspierane, chronione i socjalne), prawno-organizacyjne, środowiskowe i osobowe uwarunkowania aktywności zawodowej osób z niepełnosprawnościami, zakres, specyfikę i dynamikę zatrudniania osób z niepełnosprawnościami w Polsce i innych państwach, zagadnienie przeciwdziałania dyskryminacji osób z niepełnosprawnościami w sferze zatrudnienia;
- C.4.W5. zagadnienia związane z aktywnością kulturalną i sportową osób dorosłych z niepełnosprawnościami: ich osiągnięcia w zakresie kultury, sztuki i sportu, rehabilitacyjne znaczenie udziału w kulturze, sztuce i sporcie, osobowe, środowiskowe i prawno-organizacyjne bariery w dostępie do udziału w kulturze, sztuce i sporcie;
- C.4.W6. znaczenie udziału osób dorosłych z niepełnosprawnościami w życiu obywatelskim i projektowania przestrzeni informacyjnej i materialnej, z uwzględnieniem zróżnicowanych możliwości intelektualnych, sensorycznych i ruchowych odbiorców;
- C.4.W7. proces starzenia się i starość w warunkach długotrwałej niepełnosprawności: specyfikę starzenia się na tle specjalnych potrzeb związanych z niepełnosprawnością intelektualną i fizyczną, osobowe i środowiskowe uwarunkowania pomyślnego starzenia się osób z długotrwałą niepełnosprawnością; instytucjonalne i pozainstytucjonalne wsparcie osób starzejących się i starych z niepełnosprawnościami w Polsce i innych państwach; system opieki i wsparcia osób starszych z niepełnosprawnościami;
- C.4.W8. szczególne problemy osób dorosłych z niepełnosprawnościami i ich rodzin, w tym zagadnienie przemocy wobec osób dorosłych z niepełnosprawnościami; problem przemocy w kontekście formalnych i nieformalnych relacji opiekuńczych; koncepcję

vulnerability oraz jej praktyczne implikacje w zakresie systemu edukacji, rehabilitacji i wsparcia osób z niepełnosprawnościami; zachowania dewiacyjne i pseudodewiacyjne w kontekście niepełnosprawności intelektualnej; problem marginalizacji i wykluczenia społecznego osób z niepełnosprawnościami i ich rodzin.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- C.4.U1. rozpoznawać i interpretować złożone problemy społeczne dorosłych osób z niepełnosprawnościami, ukazując ich powiązania z różnymi obszarami andragogiki specjalnej;
- C.4.U2. analizować procesy i zjawiska dotyczące funkcjonowania dorosłych i starszych osób z niepełnosprawnościami, wykorzystując aktualną wiedzę teoretyczną z zakresu andragogiki specjalnej;
- C.4.U3. analizować własne działania pedagogiczne i wskazywać obszary wymagające modyfikacji oraz wdrażania działań innowacyjnych w pracy z dorosłymi i starszymi osobami z niepełnosprawnościami;
- C.4.U4. zaprojektować program wsparcia dorosłych osób z niepełnosprawnościami.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- C.4.K1. zachowania zasad etyki zawodowej;
- C.4.K2. ciągłego poszerzania wiedzy w celu własnego rozwoju zawodowego.

C.5. Dydaktyka specjalna

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- C.5.W1. dydaktykę specjalną jako naukę teoretyczną i empiryczną, klasyfikację dydaktyki specjalnej na dydaktyki szczegółowe; dydaktykę specjalną w kontekście porównawczym i interdyscyplinarnym;
- C.5.W2. koncepcje i systemy dydaktyczne kształcenia specjalnego;
- C.5.W3. organizację procesu kształcenia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: zasady, metody, proces kształcenia w aspekcie trudności związanych ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi dzieci i uczniów z różnymi zaburzeniami w rozwoju, zasady ewaluacji i efektywność podejmowanych działań edukacyjnych.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- C.5.U1. projektować zajęcia edukacyjne, stosować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów z zakresu dydaktyki specjalnej;
- C.5.U2. indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści nauczania do potrzeb dzieci i uczniów, zwiększać umiejętności poznawcze, kompetencje społeczne i integrację rówieśniczą;

C.5.U3. pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, planować i realizować złożone działania pedagogiczne.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

C.5.K1. odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością dydaktyczną;

C.5.K2. wykazywania cech refleksyjnego praktyka, świadomego znaczenia profesjonalizmu w pracy zawodowej;

C.5.K3. samodoskonalenia.

C.6. Diagnostyka w pedagogice specjalnej

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

C.6.W1. podstawy, cele, założenia, obszary i cechy diagnozy;

C.6.W2. procedury badań diagnostycznych i eksperymentalnych w pedagogice specjalnej – analizy jakościowe i ilościowe;

C.6.W3. przydatność metod diagnostycznych w ocenie specyfiki zaburzeń w rozwoju;

C.6.W4. wybrane metody oceny funkcjonowania edukacyjnego, fizycznego, psychicznego i społecznego dzieci i uczniów oraz czynników środowiskowych wpływających na to funkcjonowanie;

C.6.W5. ocenę skuteczności stosowanych metod wychowania, kształcenia, rehabilitacji, resocjalizacji i socjoterapii;

C.6.W6. rolę i miejsce diagnostyki opiekuńczo-wychowawczej, rehabilitacyjnej, resocjalizacyjnej i socjoterapeutycznej w pracy różnych instytucji.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

C.6.U1. analizować dokumenty i prace dziecka i ucznia pod kątem określenia jego możliwości i specjalnych potrzeb edukacyjnych oraz środowiskowych uwarunkowań jego funkcjonowania;

C.6.U2. interpretować wyniki diagnozy pedagogicznej;

C.6.U3. konstruować proste narzędzia do diagnozy pedagogicznej;

C.6.U4. planować ewaluacje procesu edukacyjno-terapeutycznego dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

C.6.K1. przyjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje związane z organizacją procesu diagnostycznego i postdiagnostycznego;

C.6.K2. podejmowania współpracy z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, dziećmi i uczniami w poszukiwaniu przyczyn trudności;

- C.6.K3. dzielenia się wiedzą z nauczycielami prowadzącymi zajęcia z dzieckiem lub uczniem i jego rodzicami lub opiekunami na rzecz zapewniania mu optymalnych warunków rozwoju w środowisku włączającym.

C.7. Praktyki zawodowe

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- C.7.W1. specyfikę funkcjonowania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty, w których jest odbywana praktyka, w szczególności: zadania opiekuńczo-wychowawcze, organizację pracy, zakresy zadań pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz rodzaj prowadzonej dokumentacji;
- C.7.W2. zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- C.7.U1. zaobserwować funkcjonowanie dziecka lub ucznia oraz nauczyciela w życiu przedszkola lub szkoły;
- C.7.U2. dokonać analizy i interpretacji zaobserwowanych lub doświadczonych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- C.7.K1. skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

D. Edukacja włączająca

D.1. Teorie edukacji integracyjnej i włączającej

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- D.1.W1. pojęcia edukacji włączającej, integracyjnej i ogólnodostępnej; specjalne potrzeby edukacyjne;
- D.1.W2. podstawy i konsekwencje procesu wykluczania; zagadnienie grup defaworyzowanych; zagrożenia wykluczeniem;
- D.1.W3. postawy społeczne – stereotypy, stygmaty, piętna; strategie przeciwdziałania postawom dyskryminacyjnym;
- D.1.W4. teoretyczne podstawy edukacji włączającej; genezę edukacji włączającej w Polsce i na świecie; rozwój edukacji włączającej w międzynarodowym ujęciu porównawczym; społeczny, psychologiczny i prawny wymiar edukacji włączającej;
- D.1.W5. koncepcję wspólnych i swoistych potrzeb dzieci i uczniów i jej konsekwencje dla procesu

edukacji;

- D.1.W6. polskie i międzynarodowe regulacje prawne związane z problematyką inkluzji społecznej, w tym edukacyjnej; system edukacji włączającej w Polsce; typy szkół i ich charakterystykę; organizację wsparcia edukacji włączającej; zasady finansowania edukacji uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w Polsce;
- D.1.W7. zasady orzekania o potrzebie kształcenia specjalnego w Polsce;
- D.1.W8. zasady kształcenia kadr w zakresie edukacji włączającej; obszary kompetencji nauczycieli w edukacji włączającej; system wsparcia i doskonalenia zawodowego nauczycieli.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- D.1.U1. identyfikować obszary wykluczenia społecznego oraz wskazywać jego przyczyny i symptomy w powiązaniu z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej i dziedziną nauk społecznych;
- D.1.U2. wyjaśnić proces wykluczenia społecznego oraz wskazać jego konsekwencje, wykorzystując aktualną wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej w powiązaniu z dziedzinami nauk społecznych i humanistycznych;
- D.1.U3. zaprojektować badania efektywności modelu edukacji włączającej.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- D.1.K1. poszerzania wiedzy w celu własnego rozwoju zawodowego;
- D.1.K2. świadomego podejmowania zobowiązań społecznych związanych z realizacją zadań zawodowych pedagoga specjalnego.

D.2. Diagnoza specjalnych potrzeb edukacyjnych, planowanie, realizacja i monitoring działań wspierających

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- D.2.W1. pojęcie i proces diagnozowania specjalnych potrzeb edukacyjnych; założenia różnicowej i funkcjonalnej diagnozy; kryteria diagnostyczne (ICD, DSM, ICF); wybrane narzędzia diagnozy potrzeb edukacyjnych;
- D.2.W2. założenia i zasady konstruowania indywidualnych programów edukacyjno-terapeutycznych oraz zasady i metody ich ewaluacji.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- D.2.U1. dokonać funkcjonalnej charakterystyki dziecka i ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; określić potrzeby edukacyjne i uwarunkowania kształcenia dzieci i uczniów: z niepełnosprawnością intelektualną, dysfunkcją wzroku, dysfunkcją słuchu,

chorobą przewlekłą, w tym psychiczną, niedostosowanych społecznie, zagrożonych niedostosowaniem społecznym, z zaburzeniami zachowania i emocji, całościowym zaburzeniem rozwoju, zaburzeniami ruchu, niepowodzeniami szkolnymi wynikającymi ze specyficznych trudności w uczeniu się, zaburzeniami komunikacji i sprawności językowych, trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, trudnościami adaptacyjnymi związanymi z różnicami kulturowymi i wyznaniowymi oraz uczniów uzdolnionych;

- D.2.U2. przeprowadzić diagnozę edukacyjnych potrzeb dziecka i ucznia oraz diagnozę relacji społecznych w grupie rówieśniczej;
- D.2.U3. określić obszary i wskazania terapeutyczne dla dziecka i ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;
- D.2.U4. zaprojektować proces ewaluacji indywidualnych programów edukacyjnych.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- D.2.K1. przyjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje związane z organizacją procesu edukacyjno-terapeutycznego w edukacji włączającej;
- D.2.K2. postępowania zgodnego z zasadami etyki zawodowej w procesie rozpoznawania specjalnych potrzeb edukacyjnych i określania wskazań terapeutycznych.

D.3. Metodyka kształcenia w grupach zróżnicowanych

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- D.3.W1. istotę i zalety nauczania otwartego w edukacji włączającej; specyfikę pracy w grupie zróżnicowanej, zasady projektowania przestrzeni klasy szkolnej; style poznawcze i strategię uczenia się oraz style nauczania w kontekście grupy heterogenicznej;
- D.3.W2. metodykę wdrażania nauczania otwartego; modele nauczania indywidualizującego;
- D.3.W3. pojęcie i zasady uniwersalnego projektowania zajęć;
- D.3.W4. rolę nowych technologii w dostosowaniu nauczania do potrzeb dzieci i uczniów;
- D.3.W5. metody nauczania (konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania i ich adaptację do zróżnicowanych potrzeb dzieci i uczniów, metody aktywizujące, metodę projektów, pracę badawczą dziecka i ucznia), alternatywne sposoby uczenia się i elastycznego nauczania;
- D.3.W6. formy organizacyjne pracy na lekcji (pracę zbiorową, grupową, indywidualną, tutoring uczniowski w klasach włączających); modele nauczania w małych grupach w klasach włączających;
- D.3.W7. modele współpracy nauczycieli i specjalistów oraz ich konsekwencje dla organizacji zajęć edukacyjnych;
- D.3.W8. sposoby i zasady kontroli postępów i oceniania w klasach włączających; znaczenie i

sposoby udzielania informacji zwrotnej uczniom w klasach włączających; ocenianie wspierające uczenie się.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- D.3.U1. projektować zajęcia dla zróżnicowanych grup dzieci i uczniów;
- D.3.U2. dobierać i adaptować środki dydaktyczne do potrzeb dziecka i ucznia; opracowywać materiały dydaktyczne zgodnie z zasadami uniwersalnego projektowania zajęć; dostosować treści i formy sprawdzianów do możliwości uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;
- D.3.U3. motywować dziecko i ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; rozwijać jego ciekawość, aktywność i samodzielność, wspierać motywację do uczenia się;
- D.3.U4. stosować ocenianie wspierające uczenie się.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- D.3.K1. podjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje w edukacji włączającej.

D.4. Programy wychowawcze w edukacji integracyjnej i włączającej

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- D.4.W1. pojęcia wychowania i rozwoju: funkcje wychowania, style wychowania, zagadnienia przymusu i swobody w wychowaniu, wychowania adaptacyjnego i emancypacyjnego; zagadnienie wychowania w kontekście manipulacji; problematykę podmiotowości w wychowaniu;
- D.4.W2. zasady współpracy środowisk wychowawczych w procesie wychowania;
- D.4.W3. konteksty wychowania: kulturę i współczesne media;
- D.4.W4. istotę programu wychowawczego szkoły;
- D.4.W5. uwarunkowania agresji i przemocy w szkole; pojęcia przemocy symbolicznej, przemocy dorosłych i przemocy rówieśniczej;
- D.4.W6. miejsce przedszkola i szkoły jako instytucji wychowawczej;
- D.4.W7. pojęcia stylów i postaw wychowawczych w przedszkolu i szkole, postaw nauczycieli, dzieci i uczniów;
- D.4.W8. cechy środowiska kształcenia i wychowania;
- D.4.W9. zasady życia społecznego i wychowania;
- D.4.W10. zachowania ryzykowne (tradycyjne i nowoczesne), uwarunkowania podejmowania tych zachowań oraz zachowania ryzykowne *online* i *offline*;
- D.4.W11. problematykę uzależnienia i zagrożenia uzależnieniem;

D.4.W12. przesłanki teoretyczne programów profilaktycznych uzależnień oraz programów zapobiegania samobójstwom dzieci i młodzieży;

D.4.W13. metodykę wykorzystywania konstruowanych programów wychowawczych, ich założenia teoretyczne oraz klasyfikacje programów kształtowania postaw wobec dzieci i uczniów z niepełnosprawnościami i relacji w grupach rówieśniczych.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

D.4.U1. rozpoznać relacje społeczne w przedszkolu i grupie przedszkolnej lub w szkole i klasie szkolnej;

D.4.U2. diagnozować potrzeby, oczekiwania i zasoby podmiotów życia przedszkolnego i szkolnego;

D.4.U3. projektować zajęcia dla zróżnicowanych grup dzieci i uczniów;

D.4.U4. określić cele podejmowanych działań wychowawczych w grupie przedszkolnej i klasie szkolnej, konstruować programy wychowawcze oraz dokonywać ich ewaluacji;

D.4.U5. diagnozować zachowania świadczące o wystąpieniu konfliktu w grupie zróżnicowanej;

D.4.U6. rozpoznać przyczyny agresji i przemocy w przedszkolu i szkole oraz podejmować działania profilaktyczne;

D.4.U7. odróżnić sprawcę od ofiary przemocy;

D.4.U8. tworzyć programy kształtujące kompetencje społeczno-emocjonalne dzieci i uczniów z niepełnosprawnościami i stosować te programy w grupach przedszkolnych i klasach włączających;

D.4.U9. ocenić efektywność programów rozwijających kompetencje społeczno-emocjonalne dzieci i uczniów z niepełnosprawnościami;

D.4.U10. budować programy kształtowania postaw wobec dzieci i uczniów z niepełnosprawnościami i relacji rówieśniczych w grupach integracyjnych.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

D.4.K1. przyjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje związane z organizacją procesu edukacyjno-terapeutycznego w przedszkolu i grupie przedszkolnej lub w szkole i klasie szkolnej;

D.4.K2. postępowania zgodnego z zasadami etyki zawodowej w procesie rozpoznawania zachowań świadczących o wystąpieniu konfliktu lub stosowaniu przemocy i określania działań interwencyjnych, w tym wskazań terapeutycznych.

D.5. Organizacja edukacji włączającej

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- D.5.W1. pojęcia procesu i wzorców komunikowania się w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty;
- D.5.W2. zagadnienie barier w komunikacji;
- D.5.W3. zasady aktywnego słuchania i nadawania komunikatów;
- D.5.W4. pojęcia komunikacji niewerbalnej, stylów komunikowania się dzieci i uczniów oraz nauczyciela, komunikacji wspomagającej i alternatywnej;
- D.5.W5. pojęcie kultury organizacyjnej przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty;
- D.5.W6. rozwój kultury włączającej przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty i przywódczą rolę dyrektora;
- D.5.W7. założenia teoretyczne, budowę i metodykę stosowania indeksu włączania oraz inne narzędzia wspomagające rozwój edukacji włączającej w przedszkolu i szkole;
- D.5.W8. rolę i organizację wewnątrzszkolnych systemów doskonalenia zawodowego nauczycieli.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- D.5.U1. aktywnie słuchać;
- D.5.U2. porozumiewać się w sytuacjach konfliktowych;
- D.5.U3. podjąć współpracę z nauczycielami, specjalistami, kadrą pomocniczą, rodzicami lub opiekunami dzieci i uczniów oraz ze środowiskiem lokalnym;
- D.5.U4. tworzyć szkolne bazy zasobów metodycznych dla edukacji włączającej;
- D.5.U5. dbać o miejsce i rangę przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty w środowisku lokalnym.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- D.5.K1. angażowania się w życie szkoły i klasy;
- D.5.K2. podejmowania działań na rzecz przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty;
- D.5.K3. współpracy z nauczycielami, specjalistami, kadrą pomocniczą, rodzicami lub opiekunami dzieci i uczniów oraz ze środowiskiem lokalnym;
- D.5.K4. kształtowania postaw społecznych wobec dzieci i uczniów z niepełnosprawnościami.

D.6. Praktyki zawodowe

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- D.6.W1. specyfikę przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty, w której jest realizowana praktyka, w szczególności działania edukacyjne, terapeutyczne i opiekuńczo-wychowawcze, organizację pracy, zakresy zadań pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz rodzaj prowadzonej dokumentacji;

D.6.W2. specyfikę edukacji włączającej dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;

D.6.W3. zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

D.6.U1. zaobserwować funkcjonowanie dziecka i ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i nauczyciela w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty;

D.6.U2. dokonać analizy i interpretacji zaobserwowanych lub doświadczonych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

D.6.K1. skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

E. Przygotowanie w poszczególnych zakresach pedagogiki specjalnej

E.S. Edukacja i rehabilitacja osób z niepełnosprawnością słuchową (surdopedagogika)

E.1S. Przygotowanie merytoryczne

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

E.1S.W1. medyczne podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością słuchową; anatomię i fizjologię narządu słuchu; schorzenia narządu słuchu oraz wady słuchu; elementy audiologii, audiometrii, laryngologii, otolaryngologii, foniatrii i audioprotezyki; działanie i zastosowanie protez słuchowych;

E.1S.W2. elementy surdopsychologii; miejsce surdopsychologii w psychologii klinicznej; problematykę badań naukowych w zakresie surdopsychologii i ich zastosowania w diagnostyce, rehabilitacji i profilaktyce; psychologiczne aspekty rozwoju i społecznego funkcjonowania osób niesłyszących, słabosłyszących oraz ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową w późniejszym okresie życia; diagnostykę surdopsychologiczną; rolę surdopsychologii we wspomaganie rehabilitacji, edukacji, socjalizacji i aktywizacji życiowej tych osób;

E.1S.W3. elementy lingwistyki edukacyjnej i psycholingwistyki rozwojowej; problematykę badań naukowych nad rozwojem mowy i nabywaniem języka przez dziecko (przyswajaniem i uczeniem się) oraz profilaktyką zaburzeń rozwoju językowego; lingwistyczne podstawy wychowania językowego dzieci z ograniczeniami słyszenia dźwięków mowy (afonią i dysfonią); zasady, metody i wybrane programy wychowania językowego dziecka z dysfunkcją słuchową; zasady i metody programowania języka;

- E.1S.W4. aktualne problemy surdopedagogiki; specyfikę rozwoju dzieci, uczniów, osób dorosłych w kontekście potrzeb rozwojowych, edukacyjnych, prorozwojowego i psychopedagogicznego wsparcia; zagadnienia kompensacji zmysłów, komunikacji werbalnej, pozawerbalnej, sprawności intelektualnej, specyfiki uczenia się, rozwoju kompetencji życiowych i kontaktów społecznych; wychowania, wspomagania rozwoju, edukacji, terapii, rehabilitacji i socjalizacji, systemów kształcenia tych osób w Polsce i innych państwach; problemy emancypacji i tożsamości społeczno-kulturowej osób głuchych;
- E.1S.W5. aktualne problemy edukacji i rehabilitacji osób ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową oraz ich specyfikę; potrzeby rozwojowe i edukacyjne tych osób; pojęcia komunikacji werbalnej i pozawerbalnej, sprawności intelektualnej, rozwoju kompetencji życiowych; zagadnienia wychowania, edukacji, terapii, rehabilitacji i systemy kształcenia tych osób w Polsce i innych państwach;
- E.1S.W6. diagnostykę surdopedagogiczną; procedury badań diagnostycznych i eksperymentalnych; przydatność metod diagnostycznych w ocenie specyfiki zaburzeń w rozwoju; pedagogiczne metody oceny funkcjonowania językowego, edukacyjnego, fizycznego, psychicznego i społecznego; diagnozę na użytek działań rehabilitacyjnych i edukacyjnych; ocenę skuteczności stosowanych metod wychowania, nauczania specjalnego i rehabilitacji;
- E.1S.W7. metody wspomagania oraz terapii dzieci, młodzieży i osób dorosłych z niepełnosprawnością słuchową; metody terapii w aspekcie historycznym i współczesnym; wybrane metody i programy wspomagania; metody wsparcia technicznego;
- E.1S.W8. zagadnienia wczesnej interwencji, wczesnego wspomagania rozwoju i wczesnej edukacji dziecka z niepełnosprawnością słuchową – ukierunkowanie, oczekiwaną efektywność, uwarunkowania i ewaluację; wybrane metody diagnozy i programy stymulacji; zagadnienie wczesnej diagnostyki – metody, techniki, narzędzia; rolę zabawy, zasady współpracy z rodziną i specjalistami, rolę rodziny we wspomaganiu rozwoju dziecka, system wczesnego wspomagania rozwoju dziecka w Polsce i innych państwach;
- E.1S.W9. zasady rehabilitacji i edukacji osób dorosłych z niepełnosprawnością słuchową, specyfikę ich funkcjonowania, potrzeby edukacyjne i rozwojowe, problematykę aktywizacji indywidualnej i społeczno-zawodowej, w tym rolę środowiska rodzinnego, instytucji i organizacji społecznych w aktywizacji i wspomaganiu, doradztwo społeczno-zawodowe, psychoterapię, terapię zajęciową, preorientację społeczno-zawodową, organizację edukacji, rehabilitacji i wsparcia społecznego w Polsce i innych państwach;
- E.1S.W10. metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej oraz oczekiwaną efektywność proponowanych działań; zasady diagnozy potrzeb i możliwości komunikacyjnych w zakresie wspomagającej i alternatywnej komunikacji; metodykę wprowadzania metody lub metod komunikacji wspomagającej i alternatywnej oraz pomoce techniczne w tym

zakresie;

- E.1S.W11. sytuację rodziny z dzieckiem oraz osobą dorosłą z niepełnosprawnością słuchową, w tym problemy akceptacji niepełnosprawności, utrudnienia życiowe, rolę wsparcia społecznego, wpływ zaburzeń słuchu na funkcjonowanie rodziny i relacje wewnątrzrodzinne; metody wspierania rodziny; sytuację rodziny osób dorosłych z niepełnosprawnością słuchową posiadających dziecko pełnosprawne lub z niepełnosprawnością słuchową; zagadnienie słyszących dzieci niesłyszących rodziców (CODA);
- E.1S.W12. pedeutologię surdopedagogiczną; zagadnienia związane z pracą surdopedagoga – zadania, zakres działalności, wymagane kompetencje, predyspozycje, rolę surdopedagoga w relacjach z dziećmi, młodzieżą, osobami dorosłymi, ich rodzinami, specjalistami i społeczeństwem, zasady etyczne, utrudnienia w pracy;
- E.1S.W13. zasady wspierania rozwoju i uczenia się dzieci i uczniów z niepełnosprawnością słuchową w edukacji włączającej.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- E.1S.U1. analizować medyczne podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością słuchową; opisywać anatomię i fizjologię narządu słuchu, schorzenia narządu słuchu i wady słuchu oraz analizować elementy laryngologii, otolaryngologii i foniatryi;
- E.1S.U2. analizować elementy surdopsychologii i określać jej miejsce w psychologii klinicznej, charakteryzować problematykę badań naukowych w zakresie surdopsychologii i ich zastosowania w diagnozie, rehabilitacji i profilaktyce, a także psychologiczne aspekty rozwoju oraz psychospołecznego funkcjonowania osób niesłyszących, słabosłyszących i ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową; stosować diagnostykę surdopsychologiczną; określać rolę surdopsychologii we wspomaganiu rehabilitacji, edukacji, socjalizacji i aktywizacji życiowej tych osób;
- E.1S.U3. określać aktualne problemy surdopedagogiki; opisywać specyfikę rozwoju dzieci, młodzieży, osób dorosłych w kontekście potrzeb rozwojowych, edukacyjnych, prorozwojowego i psychopedagogicznego wsparcia, kompensację zmysłów, komunikację werbalną, pozawerbalną, sprawność intelektualną, rozwój kompetencji życiowych i kontaktów społecznych; analizować wspomaganie rozwoju, edukacji, terapii, rehabilitacji i socjalizacji; scharakteryzować systemy kształcenia tych osób w Polsce i innych państwach; wymienić problemy emancypacji i tożsamości społeczno-kulturowej osób głuchych;
- E.1S.U4. analizować aktualne problemy edukacji i rehabilitacji osób ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową; opisywać specyfikę rozwoju osób z poszczególnymi rodzajami sprzężonej niepełnosprawności słuchowej; rozpoznać potrzeby rozwojowe i edukacyjne tych osób oraz opisać rozwój ich kompetencji życiowych i kontaktów społecznych, wychowanie, edukację, rehabilitację, terapię; scharakteryzować systemy kształcenia tych osób w Polsce i innych państwach;

- E.1S.U5. stosować diagnostykę surdopedagogiczną; określać i analizować procedury badań diagnostycznych i eksperymentalnych oraz analizować przydatność metod diagnostycznych w ocenie specyfiki zaburzeń w rozwoju; stosować pedagogiczne metody oceny funkcjonowania edukacyjnego, fizycznego, psychicznego i społecznego; przeprowadzać diagnozę na użytek działań rehabilitacyjnych i edukacyjnych; oceniać skuteczność stosowanych metod wychowania, nauczania specjalnego i rehabilitacji;
- E.1S.U6. opisać i zinterpretować wyniki diagnozy audiologicznej, opisać cele protezowania narządu słuchu oraz działanie i zastosowanie protez słuchowych;
- E.1S.U7. stosować metody wspomaganie oraz terapii dzieci, młodzieży i osób dorosłych z niepełnosprawnością słuchową; opisywać rodzaje oraz charakteryzować metody terapii w aspekcie historycznym i współczesnym; stosować wybrane metody i programy terapii słuchu; identyfikować wsparcie techniczne;
- E.1S.U8. scharakteryzować wczesną interwencję i wczesne wspomaganie rozwoju dziecka z niepełnosprawnością słuchową, ich ukierunkowanie, oczekiwaną efektywność oraz uwarunkowania; stosować wczesną diagnostykę – metody, techniki i narzędzia; wykorzystywać wybrane programy diagnozy możliwości rozwojowych i wczesnego wspomaganie rozwoju dzieci z dysfunkcją słuchu; opisywać system wczesnego wspomaganie rozwoju w Polsce i innych państwach;
- E.1S.U9. planować rehabilitację i edukację osób dorosłych z niepełnosprawnością słuchową, analizować specyfikę ich funkcjonowania, potrzeby edukacyjne i rozwojowe oraz planować aktywizację indywidualną i społeczno-zawodową, w tym określać rolę środowiska rodzinnego, instytucji, organizacji społecznych w aktywizacji i wspomaganie, doradztwa społeczno-zawodowego, psychoterapii, terapii zajęciowej, preorientacji społeczno-zawodowej; analizować organizację edukacji, rehabilitacji i wsparcia społecznego w Polsce i innych państwach;
- E.1S.U10. opisywać elementy lingwistyki edukacyjnej i psycholingwistyki rozwojowej oraz zastosowanie wyników badań naukowych nad rozwojem mowy i nabywaniem języka przez dziecko (przyswajaniem i uczeniem się) w programach profilaktyki zaburzeń rozwoju językowego i wychowania językowego dzieci z dysfunkcją słuchową; przeanalizować lingwistyczne podstawy wychowania językowego dzieci z ograniczeniami słyszenia dźwięków mowy (afonią i dysfonią); opisywać zasady, metody i wybrane programy wychowania językowego dziecka z dysfunkcją słuchową; opisywać zasady i metody programowania języka;
- E.1S.U11. stosować wspomagające i alternatywne metody komunikacji; opisywać wybrane metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej oraz oczekiwaną efektywność proponowanych działań; przeprowadzać diagnozę potrzeb i możliwości komunikacyjnych w zakresie wspomagającej i alternatywnej komunikacji; stosować metodykę wprowadzania metody lub metod komunikacji wspomagającej i alternatywnej oraz pomoce techniczne;
- E.1S.U12. analizować sytuację rodziny z dzieckiem oraz osobą dorosłą z niepełnosprawnością

słuchową; określać problemy akceptacji niepełnosprawności, utrudnienia życiowe i wsparcie społeczne; oceniać wpływ zaburzeń słuchu na funkcjonowanie rodziny; analizować relacje wewnątrzrodzinne; stosować metody wspierania rodziny; analizować sytuację rodziny osób dorosłych z niepełnosprawnością słuchową posiadających dziecko pełnosprawne lub z niepełnosprawnością słuchową; opisać zagadnienie dorosłych dzieci słyszących niesłyszących rodziców (CODA);

E.1S.U13. analizować pedeutologię surdopedagogiczną; przedstawiać rolę surdopedagoga w relacjach z dziećmi, młodzieżą, osobami dorosłymi, ich rodzinami, specjalistami i społeczeństwem; stosować zasady etyczne; oceniać efektywność działalności zawodowej; analizować utrudnienia w pracy surdopedagogów.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

E.1S.K1. autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym;

E.1S.K2. wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

E.2S. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

E.2S.W1. metodykę nauczania w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej dzieci i uczniów z niepełnosprawnością słuchową lub sprzężoną niepełnosprawnością słuchową; organizację i specyfikę kształcenia dzieci i uczniów; podstawę programową wychowania przedszkolnego oraz podstawę programową kształcenia ogólnego w szkole podstawowej (klasy I–III) oraz ich adaptację i realizację w stosunku do dziecka i ucznia niesłyszącego; komunikację językową i manualną w nauczaniu; potrzebę organizowania przestrzeni przedszkolnej i szkolnej oraz optymalnego stanowiska pracy, doboru pomocy dydaktycznych i środków technicznych, znaczenie współpracy z rodziną, nauczycielami i specjalistami;

E.2S.W2. zasady rehabilitacji resztek słuchowych – wybrane metody i programy rehabilitacji; metodykę rehabilitacji słuchu i możliwości oceny uzyskanych wyników; cele wychowania słuchowego; różnice między wychowaniem słuchowym a wychowaniem językowym;

E.2S.W3. podstawy metodyki wychowania językowego i nauczania języka fonicznego; metody rozwijania wielozmysłowej percepcji sygnałów mowy; metody wizualizacji ciągu mowy i rozwijanie umiejętności słuchania wizualnego i mówienia wspomaganego; metodę fonogestowej wizualizacji mowy (*Cued Speech*); metody wczesnego nauczania czytania i stosowania technik szybkiego pisania (*speech to text*); metody programowania języka; programy wychowania językowego i nauczania języka polskiego; metody rozwijania sprawności językowych;

E.2S.W4. zasady dobierania metod komunikowania się i metod wychowania językowego do specjalnych potrzeb dzieci i uczniów z dysfunkcjami słuchu;

- E.2S.W5. podstawy języka migowego; system językowo-migowy (SJM) w kontekście polskiego języka migowego (PJM); daktylografię i ideografię (minimum 200 znaków, obejmujących pojęcia związane z nauczaniem i uczeniem się, przedszkolem, szkołą lub placówką systemu oświaty, opieką i wychowaniem);
- E.2S.W6. zasady pracy opiekuńczo-wychowawczej w przedszkolu, szkole i placówce systemu oświaty, jej formy, zakresy zadań pracowników, metody organizacji aktywności w placówce i poza nią.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- E.2S.U1. analizować metodykę nauczania w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej dzieci i uczniów z niepełnosprawnością słuchową lub sprzężoną niepełnosprawnością słuchową; określać organizację i specyfikę kształcenia dzieci i uczniów z dysfunkcją słuchu; analizować podstawę programową wychowania przedszkolnego oraz podstawę programową kształcenia ogólnego w szkole podstawowej (klasy I–III), a także dokonywać ich adaptacji i realizacji w stosunku do dziecka i ucznia niesłyszącego; stosować komunikację językową i manualną w nauczaniu; organizować przestrzeń przedszkolną i szkolną oraz optymalne stanowiska pracy; dobierać pomoce dydaktyczne i środki techniczne; współpracować z rodziną lub opiekunami dziecka i ucznia, nauczycielami i specjalistami;
- E.2S.U2. analizować przebieg rehabilitacji resztek słuchowych; stosować wybrane metody i programy rehabilitacji; określać cele wychowania słuchowego; analizować metodykę rehabilitacji słuchu; definiować różnicę między wychowaniem słuchowym a wychowaniem językowym;
- E.2S.U3. stosować metody wychowania językowego i nauczania języka fonicznego; metody rozwijania wielozmysłowej percepcji sygnałów mowy; metody wizualizacji ciągu mowy i rozwijania umiejętności słuchania wizualnego i mówienia wspomaganego; metodę fonogestowej wizualizacji mowy (*Cued Speech*); metody wczesnego nauczania czytania i stosowania technik szybkiego pisania (*speech to text*); metody programowania języka; programy wychowania językowego i nauczania języka polskiego; metody rozwijania sprawności językowych;
- E.2S.U4. dobierać metody komunikowania się i wychowania językowego do specjalnych potrzeb dzieci i uczniów z dysfunkcjami słuchu;
- E.2S.U5. stosować strategie, metody i formy wspierania nauczycieli pracujących z dziećmi i uczniami z niepełnosprawnością słuchową w edukacji włączającej;
- E.2S.U6. stosować podstawy języka migowego oraz odróżniać system językowo-migowy (SJM) od polskiego języka migowego (PJM); używać daktylografii i ideografii (minimum 200 znaków, obejmujących pojęcia związane z nauczaniem i uczeniem się, przedszkolem, szkołą lub placówką systemu oświaty, opieką i wychowaniem);
- E.2S.U7. analizować pracę opiekuńczo-wychowawczą w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty oraz stosować formy, zasady, metody organizacji aktywności w

przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi; określić zakres zadań pracowników.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- E.2S.K1. okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy;
- E.2S.K2. profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej;
- E.2S.K3. samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej;
- E.2S.K4. współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

E.3S. Praktyki zawodowe

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- E.3S.W1. zadania charakterystyczne dla przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają;
- E.3S.W2. organizację, statut i plan pracy przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz program wychowawczo-profilaktyczny;
- E.3S.W3. zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu, uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- E.3S.U1. wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze;
- E.3S.U2. wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli;
- E.3S.U3. wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich;
- E.3S.U4. zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych;
- E.3S.U5. analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- E.3S.K1. skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w

celu poszerzania swojej wiedzy.

E.T. Edukacja i rehabilitacja osób z niepełnosprawnością wzrokową (tyflopädagogika)

E.1T. Przygotowanie merytoryczne

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- E.1T.W1. medyczne podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością wzrokową; anatomię i fizjologię narządu wzroku, wady wzroku oraz elementy okulistyki i optometrii;
- E.1T.W2. elementy tyflopsychologii; miejsce tyflopsychologii w psychologii klinicznej; problematykę badań naukowych w zakresie tyflopsychologii i ich zastosowania w diagnozie, rehabilitacji i profilaktyce; psychologiczne aspekty rozwoju oraz społecznego funkcjonowania osób niewidzących, słabowidzących oraz z uszkodzeniem wzroku w późniejszym okresie życia; diagnostykę tyflopsychologiczną; rolę tyflopsychologii we wspomaganiu rehabilitacji, edukacji, socjalizacji i aktywizacji życiowej tych osób;
- E.1T.W3. aktualne problemy tyflopädagogiki; specyfikę rozwoju dzieci, młodzieży, osób dorosłych w kontekście potrzeb rozwojowych, edukacyjnych, prorozwojowego i psychopedagogicznego wsparcia; zagadnienia kompensacji zmysłów, komunikacji werbalnej, pozawerbalnej, orientacji i przemieszczania w przestrzeni, sprawności intelektualnej, dostępu do wiedzy i informacji, wychowania, specyfiki uczenia się, rozwoju kompetencji życiowych i kontaktów społecznych, wspomaganie rozwoju, edukacji, terapii, rehabilitacji i socjalizacji; systemy kształcenia tych osób w Polsce i innych państwach;
- E.1T.W4. aktualne problemy edukacji i rehabilitacji osób ze sprzężoną niepełnosprawnością wzrokową oraz ich specyfikę; potrzeby rozwojowe i edukacyjne tych osób; zasady samodzielnego przemieszczania się i założenia orientacji w przestrzeni; czynności samoobsługowe, motorykę dużą i małą; pojęcia osobowości, komunikacji werbalnej i pozawerbalnej, sprawności intelektualnej, dostępu do wiedzy i informacji, rozwoju kompetencji życiowych; zagadnienia wychowania, edukacji, terapii, rehabilitacji i systemy kształcenia tych osób w Polsce i innych państwach;
- E.1T.W5. diagnostykę tyflopädagogiczną; procedury badań diagnostycznych i eksperymentalnych; przydatność metod diagnostycznych w ocenie specyfiki zaburzeń w rozwoju; pedagogiczne metody oceny funkcjonowania edukacyjnego, fizycznego, psychicznego i społecznego; diagnozę na użytek działań rehabilitacyjnych i edukacyjnych; ocenę skuteczności stosowanych metod wychowania, nauczania specjalnego i rehabilitacji;
- E.1T.W6. metody wspomaganie oraz terapii dzieci, młodzieży i osób dorosłych z niepełnosprawnością wzrokową; metody terapii w aspekcie historycznym i

współczesnym; wybrane metody i programy wspomaganie; metody wsparcia technicznego;

- E.1T.W7. zagadnienia wczesnej interwencji, wczesnego wspomaganie rozwoju i wczesnej edukacji dziecka z niepełnosprawnością wzrokową – ukierunkowanie, oczekiwaną efektywność, uwarunkowania i ewaluację, wybrane metody diagnozy i programy stymulacji, rolę zabawy, zasady współpracy z rodziną i specjalistami, rolę rodziny we wspomaganie rozwoju dziecka, system wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka w Polsce i innych państwach;
- E.1T.W8. zasady rehabilitacji i edukacji osób dorosłych z niepełnosprawnością wzrokową, specyfikę ich funkcjonowania, potrzeby edukacyjne i rozwojowe, problematykę aktywizacji indywidualnej i społeczno-zawodowej, w tym rolę środowiska rodzinnego, instytucji i organizacji społecznych w aktywizacji i wspomaganie, doradztwa społeczno-zawodowego, psychoterapii, terapii zajęciowej, preorientacji społeczno-zawodowej, organizacji edukacji, rehabilitacji i wsparcia społecznego w Polsce i innych państwach;
- E.1T.W9. metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej; wybrane metody komunikacji z osobami niewidomymi i głuchoniewidomymi, w tym alfabet Braille’a i alfabet Lorma, oraz oczekiwaną efektywność proponowanych działań; zasady diagnozy potrzeb i możliwości komunikacyjnych w zakresie wspomagającej i alternatywnej komunikacji; metodykę wprowadzania metody lub metod komunikacji wspomagającej i alternatywnej oraz pomoce techniczne w tym zakresie;
- E.1T.W10. sytuację rodziny z dzieckiem oraz osobą dorosłą z niepełnosprawnością wzrokową, w tym problemy akceptacji niepełnosprawności, utrudnienia życiowe, rolę wsparcia społecznego, wpływ zaburzeń wzroku na funkcjonowanie rodziny i relacje wewnątrzrodzinne; metody wspierania rodziny;
- E.1T.W11. pedeutologię tyflopedagogiczną; zagadnienia związane z pracą tyflopedagoga – zadania, zakres działalności, wymagane kompetencje, predyspozycje, rolę tyflopedagoga w relacjach z dziećmi, młodzieżą, osobami dorosłymi, ich rodzinami, specjalistami i społeczeństwem, zasady etyczne, utrudnienia w pracy.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- E.1T.U1. analizować medyczne podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością wzrokową; opisywać anatomię i fizjologię narządu wzroku i wady wzroku oraz analizować elementy okulistyki i optometrii;
- E.1T.U2. analizować elementy tyflopsychologii i określać jej miejsce w psychologii klinicznej; charakteryzować problematykę badań naukowych w zakresie tyflopsychologii i ich zastosowania w diagnozie, rehabilitacji i profilaktyce, a także psychologiczne aspekty rozwoju oraz psychospołecznego funkcjonowania osób niewidzących, słabowidzących oraz z uszkodzeniem wzroku w późniejszym okresie życia; stosować diagnostykę tyflopsychologiczną; określać rolę tyflopsychologii we wspomaganie rehabilitacji,

edukacji, socjalizacji i aktywizacji życiowej tych osób;

- E.1T.U3. określać aktualne problemy tyflopedagogiki; opisywać specyfikę rozwoju dzieci, młodzieży, osób dorosłych w kontekście potrzeb rozwojowych, edukacyjnych prorozwojowego i psychopedagogicznego wsparcia, kompensację zmysłów, komunikację werbalną, pozawerbalną, sprawność intelektualną, orientację i przemieszczanie w przestrzeni; analizować dostęp do wiedzy i informacji, specyfikę uczenia się, rozwój kompetencji życiowych i kontaktów społecznych; analizować wspomaganie rozwoju, wychowania, edukacji, terapii, rehabilitacji i socjalizacji; scharakteryzować systemy kształcenia tych osób w Polsce i innych państwach;
- E.1T.U4. analizować aktualne problemy edukacji i rehabilitacji osób ze sprzężoną niepełnosprawnością wzrokową, ich specyfikę, potrzeby rozwojowe i edukacyjne, czynności samoobsługowe, motorykę dużą i małą, osobowość, komunikację werbalną i pozawerbalną oraz sprawność intelektualną; określać zasady samodzielnego przemieszczania się, założenia orientacji w przestrzeni, dostępu do wiedzy i informacji; analizować i interpretować rozwój kompetencji życiowych; określać rolę wychowania, edukacji, terapii i rehabilitacji; scharakteryzować systemy kształcenia tych osób w Polsce i innych państwach;
- E.1T.U5. stosować diagnostykę tyflopedagogiczną; określać i analizować procedury badań diagnostycznych i eksperymentalnych oraz analizować przydatność metod diagnostycznych w ocenie specyfiki zaburzeń w rozwoju; stosować pedagogiczne metody oceny funkcjonowania edukacyjnego, fizycznego, psychicznego i społecznego; przeprowadzać diagnozę na użytek działań rehabilitacyjnych i edukacyjnych; oceniać skuteczność stosowanych metod wychowania, nauczania specjalnego i rehabilitacji;
- E.1T.U6. stosować metody wspomaganie oraz terapii dzieci, młodzieży i osób dorosłych z niepełnosprawnością wzrokową; analizować i oceniać metody terapii w aspekcie historycznym i współczesnym, a także stosować wybrane metody i programy wspomaganie i oceniać wsparcie techniczne;
- E.1T.U7. analizować wczesną interwencję i wczesne wspomaganie rozwoju dziecka z niepełnosprawnością wzrokową, ich ukierunkowanie, oczekiwaną efektywność, uwarunkowania i ewaluację; stosować wybrane metody diagnozy i programy stymulacji; opisywać rolę zabawy; planować współpracę z rodziną i specjalistami; określać rolę rodziny we wspomaganie rozwoju dziecka; analizować system wczesnego wspomaganie rozwoju w Polsce i innych państwach;
- E.1T.U8. planować rehabilitację i edukację osób dorosłych z niepełnosprawnością wzrokową, analizować specyfikę ich funkcjonowania, potrzeby edukacyjne i rozwojowe oraz planować aktywizację indywidualną i społeczno-zawodową, w tym określać rolę środowiska rodzinnego, instytucji, organizacji społecznych w aktywizacji i wspomaganie, doradztwa społeczno-zawodowego, psychoterapii, terapii zajęciowej, preorientacji społeczno-zawodowej; analizować organizację edukacji, rehabilitacji, wsparcia społecznego w Polsce i innych państwach;

- E.1T.U9. analizować komunikację wspomagającą i alternatywną, a także oceniać skuteczność wybranych metod komunikacji z osobami niewidomymi i głuchoniewidomymi, w tym alfabetu Braille'a i alfabetu Lorma; przeprowadzać diagnozę potrzeb i możliwości komunikacyjnych w zakresie wspomagającej i alternatywnej komunikacji; stosować metodykę wprowadzania metody lub metod komunikacji wspomagającej i alternatywnej oraz wsparcie techniczne;
- E.1T.U10. analizować sytuację rodziny z dzieckiem oraz osobą dorosłą z niepełnosprawnością wzrokową; określać problemy akceptacji niepełnosprawności, utrudnienia życiowe i wsparcie społeczne; oceniać wpływ zaburzeń wzroku na funkcjonowanie rodziny; analizować relacje wewnątrzrodzinne; stosować metody wspierania rodziny; analizować sytuację rodziny osób dorosłych z niepełnosprawnością wzrokową;
- E.1T.U11. analizować pedeutologię tyflopedagogiczną; przedstawiać rolę tyflopedagoga w relacjach z dziećmi, młodzieżą, osobami dorosłymi, ich rodzinami, specjalistami i społeczeństwem; stosować zasady etyczne; oceniać efektywność działalności zawodowej; analizować utrudnienia w pracy tyflopedagogów.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- E.1T.K1. autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym;
- E.1T.K2. wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

E.2T. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- E.2T.W1. metodykę nauczania w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej dzieci i uczniów z niepełnosprawnością wzrokową lub sprzężoną niepełnosprawnością wzrokową; organizację i specyfikę kształcenia dzieci i uczniów; podstawę programową wychowania przedszkolnego oraz podstawę programową kształcenia ogólnego w szkole podstawowej (klasy I–III) oraz ich adaptację i realizację w stosunku do dziecka i ucznia niewidomego, słabowidzącego oraz dziecka i ucznia ze sprzężoną niepełnosprawnością wzrokową; komunikację językową w nauczaniu; potrzebę organizowania przestrzeni przedszkolnej i szkolnej oraz optymalnego stanowiska pracy, doboru pomocy dydaktycznych i środków tyfłotechnicznych, znaczenie współpracy z rodziną, nauczycielami i specjalistami;
- E.2T.W2. zasady rehabilitacji widzenia – wybrane metody i programy rehabilitacji; metodykę rehabilitacji wzroku i możliwości oceny uzyskanych wyników;
- E.2T.W3. zasady orientacji przestrzennej i przemieszczania w przestrzeni; specyfikę potrzeb w zależności od stopnia niepełnosprawności wzrokowej; rolę sprawności ruchowej, mechanizmów kompensacji, punktów orientacyjnych, mechanizmów wewnątrzsterownych i autorehabilitacji; techniki przemieszczania się w przestrzeni; zasady kształtowania umiejętności orientacji i przemieszczania w przestrzeni, a także

środki techniczne i rolę przewodnika;

- E.2T.W4. metodykę nauczania alfabetu Braille'a i zasady pisania na maszynie brajlowskiej; obrazki, schematy, wykresy, plany wypukłe, zapis symboli matematycznych, muzycznych i chemicznych;
- E.2T.W5. zasady pracy opiekuńczo-wychowawczej w przedszkolu, szkole i placówce systemu oświaty, jej formy, zakresy zadań pracowników, metody organizacji aktywności w placówce i poza nią.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- E.2T.U1. analizować metodykę nauczania w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej dzieci i uczniów z niepełnosprawnością wzrokową lub sprzężoną niepełnosprawnością wzrokową; określać organizację i specyfikę kształcenia dzieci i uczniów z dysfunkcją wzroku; analizować podstawę programową wychowania przedszkolnego oraz podstawę programową kształcenia ogólnego w szkole podstawowej (klasy I–III), a także dokonywać ich adaptacji i realizacji w stosunku do dziecka lub ucznia niewidomego, słabowidzącego lub ze sprzężoną niepełnosprawnością wzrokową; stosować komunikację językową w nauczaniu; organizować przestrzeń przedszkolną i szkolną oraz optymalne stanowiska pracy; dobierać pomoce dydaktyczne i środki tyfłotechniczne; współpracować z rodziną lub opiekunami dziecka i ucznia, nauczycielami i specjalistami;
- E.2T.U2. prowadzić rehabilitację widzenia, analizować i stosować wybrane metody i programy rehabilitacji wzroku, wykorzystywać metodykę rehabilitacji wzroku i oceniać uzyskane wyniki;
- E.2T.U3. analizować orientację przestrzenną i przemieszczanie w przestrzeni, sprawność ruchową, mechanizmy kompensacji, punkty orientacyjne, mechanizmy wewnątrzsterowne i autorehabilitacji; określać specyfikę potrzeb w zależności od stopnia niepełnosprawności wzrokowej; stosować techniki przemieszczania się w przestrzeni, kształtować i rozwijać umiejętności orientacji i przemieszczania się w przestrzeni, stosować środki techniczne oraz pełnić rolę przewodnika;
- E.2T.U4. analizować i wykorzystywać metodykę nauczania alfabetu Braille'a; kształtować i rozwijać umiejętność pisania na maszynie brajlowskiej oraz korzystania ze specjalistycznego sprzętu i oprogramowania; stosować obrazki, schematy, wykresy, plany wypukłe, zapis symboli matematycznych, muzycznych i chemicznych;
- E.2T.U5. analizować pracę opiekuńczo-wychowawczą w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty oraz stosować formy, zasady, metody organizacji aktywności w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi; określić zakres zadań pracowników.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- E.2T.K1. okazywania empatii uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy;

- E.2T.K2. profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej;
- E.2T.K3. samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej;
- E.2T.K4. współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

E.3T. Praktyki zawodowe

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- E.3T.W1. zadania charakterystyczne dla przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają;
- E.3T.W2. organizację, statut i plan pracy przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz program wychowawczo-profilaktyczny;
- E.3T.W3. zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu, uczniom w szkole i placówce systemu oświaty i poza nimi.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- E.3T.U1. wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze;
- E.3T.U2. wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli;
- E.3T.U3. wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich;
- E.3T.U4. zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych;
- E.3T.U5. analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- E.3T.K1. skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

E.I. Edukacja i rehabilitacja osób z niepełnosprawnością intelektualną

E.II. Przygotowanie merytoryczne

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- E.II.W1. podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; cele,

zadania, przedmiot pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną – ujęcie historyczne; koncepcje, modele i definicje niepełnosprawności intelektualnej; miejsce ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w systemach edukacji w Polsce i innych państwach; zagadnienie osobowości i zakres kompetencji nauczyciela (wychowawcy); potrzeby i zadania rozwojowe osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnych okresach życia; zagadnienia wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną, rolę rodziny tego dziecka oraz systemu wsparcia społecznego;

- E.1I.W2. medyczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; etiologię niepełnosprawności intelektualnej; obrazy kliniczne jednostek chorobowych, w tym genowych i chromosomowych, związanych z niepełnosprawnością intelektualną; współczesne teorie interwencji i rehabilitacji medycznej oraz medyczne aspekty niepełnosprawności sprzężonej;
- E.1I.W3. psychologiczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; kryteria definiowania niepełnosprawności intelektualnej w psychologii klinicznej; genezę niepełnosprawności intelektualnej; podstawy diagnostyki; psychologiczne podstawy terapii osób z niepełnosprawnością intelektualną; wybrane metody, techniki i programy rehabilitacji psychologicznej;
- E.1I.W4. kulturowe i społeczne aspekty niepełnosprawności intelektualnej; uwarunkowania jakości życia osób z niepełnosprawnością intelektualną – rolę czynników społeczno-kulturowych; strategie destygmatyzacji i destereotypizacji osób z niepełnosprawnością intelektualną w kontekście rozwiązań rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych; zasady partycypacji społecznej jako legitymizacji praw osób z niepełnosprawnością intelektualną;
- E.1I.W5. prawne aspekty funkcjonowania osób z niepełnosprawnością intelektualną; zasady orzekania o niepełnosprawności, zagadnienie ubezwłasnowolnienia, rolę ulg i udogodnień, regulacje w zakresie organizacji edukacji i wsparcia społecznego tych osób.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- E.1I.U1. analizować podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną, cele pedagogiki tych osób i jej zadania – ujęcie historyczne, koncepcje, modele i definicje niepełnosprawności intelektualnej; określać miejsce ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w systemach edukacji w Polsce i innych państwach; definiować osobowość i kompetencje nauczyciela (wychowawcy); analizować i określać potrzeby i zadania rozwojowe osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnych okresach życia; uzasadniać rolę wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną; charakteryzować rolę rodziny osoby z niepełnosprawnością i analizować oraz określać systemy wsparcia społecznego;
- E.1I.U2. analizować medyczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; określać etiologię niepełnosprawności intelektualnej; przedstawiać obrazy kliniczne jednostek chorobowych, w tym genowych i chromosomowych, związanych

- z niepełnosprawnością intelektualną; analizować i wykorzystywać współczesne teorie interwencji i rehabilitacji medycznej; określać medyczne aspekty niepełnosprawności sprzężonej;
- E.1I.U3. analizować psychologiczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; prezentować kryteria definiowania niepełnosprawności intelektualnej w psychologii klinicznej; określać genezę niepełnosprawności intelektualnej; stosować podstawy diagnostyki; analizować i stosować psychologiczne podstawy terapii osób z niepełnosprawnością intelektualną; stosować wybrane metody, techniki i programy rehabilitacji psychologicznej;
- E.1I.U4. analizować kulturowe i społeczne aspekty niepełnosprawności intelektualnej; określać jakość życia osób z niepełnosprawnością intelektualną, w tym rolę czynników społeczno-kulturowych; prezentować strategie destygmatyzacji i destereotypizacji osób z niepełnosprawnością intelektualną w kontekście rozwiązań rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych; analizować partycypację społeczną jako legitymizację praw osób z niepełnosprawnością intelektualną;
- E.1I.U5. analizować prawne aspekty funkcjonowania osób z niepełnosprawnością intelektualną i zasady orzekania w tym zakresie; ocenić konsekwencje ubezwłasnowolnienia; wskazać ulgi i udogodnienia; oceniać organizację edukacji i wsparcia społecznego osób z niepełnosprawnością intelektualną.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- E.1I.K1. autorefleksji nad rozwojem zawodowym;
- E.1I.K2. wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

E.2I. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- E.2I.W1. metodykę nauczania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w edukacji wczesnoszkolnej; podstawę programową kształcenia ogólnego w szkole podstawowej (klasy I–III), adaptację treści nauczania i ich realizację w stosunku do dziecka z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim; paradygmat konstruktywistyczny; metodykę nauczania wczesnoszkolnego w zakresie różnych obszarów edukacji; specjalistyczne rozwiązania, ze szczególnym uwzględnieniem nauki czytania i pisania oraz edukacji matematycznej; metodę ośrodków pracy jako propozycję pracy z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na I etapie edukacyjnym; konstruowanie i ewaluowanie indywidualnych programów edukacyjno-terapeutycznych na I etapie edukacyjnym;
- E.2I.W2. organizację i specyfikę kształcenia uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na II i III etapie edukacyjnym; zadania nauczyciela – wychowawcy na różnych etapach edukacyjnych; zasady i reguły pracy dydaktyczno-wychowawczej; cele, treści kształcenia, środki dydaktyczne, metody kształcenia, formy organizacji zajęć, zajęcia pozalekcyjne, wsparcie metodyczne nauczyciela, strategie organizowania

zajęć w różnych formach edukacji uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, w tym z dodatkowymi sprzężonymi zaburzeniami; metodyczne aspekty błędów wychowawczych oraz współpracy z rodzicami lub opiekunami uczniów i specjalistami;

- E.2I.W3. metodykę wychowania i kształcenia uczniów z umiarkowaną i znaczną niepełnosprawnością intelektualną w różnych typach placówek systemu oświaty, na różnych etapach edukacyjnych; podstawę programową kształcenia ogólnego dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym w szkołach podstawowych oraz kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy; wielospecjalistyczną ocenę poziomu funkcjonowania ucznia i opracowywanie oraz modyfikowanie indywidualnego programu edukacyjno-terapeutycznego; specjalistyczne metody rozwijania kompetencji osobistych, komunikacyjnych i społecznych; zasady organizowania przestrzeni szkolnej oraz optymalnego stanowiska pracy; rolę współpracy z rodziną, nauczycielami i specjalistami;
- E.2I.W4. metodykę pracy rewalidacyjno-wychowawczej z osobami ze sprzężoną i znaczną niepełnosprawnością intelektualną; metody pracy z osobami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu znacznym; organizację i metodykę zajęć rewalidacyjno-wychowawczych; zasady konstruowania indywidualnego programu zajęć rewalidacyjno-wychowawczych oraz współpracy ze środowiskiem rodzinnym lub personelem opiekuńczym placówek pobytu stałego.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- E.2I.U1. analizować metodykę nauczania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w edukacji wczesnoszkolnej; analizować i realizować podstawę programową kształcenia ogólnego w szkole podstawowej (klasy I–III), dokonywać adaptacji treści nauczania i ich realizacji w stosunku do dziecka z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim; analizować paradygmat konstruktywistyczny; analizować metodykę nauczania wczesnoszkolnego w zakresie różnych obszarów edukacji; analizować i stosować specjalistyczne rozwiązania, ze szczególnym uwzględnieniem nauki czytania i pisania oraz edukacji matematycznej; stosować metodę ośrodków pracy jako propozycję pracy z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na I etapie edukacyjnym; konstruować i ewaluować indywidualne programy edukacyjno-terapeutyczne na I etapie edukacyjnym;
- E.2I.U2. analizować organizację i specyfikę kształcenia uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na II i III etapie edukacyjnym; realizować zadania nauczyciela – wychowawcy na różnych etapach edukacyjnych; przestrzegać zasad i reguł pracy dydaktyczno-wychowawczej; określać cele, treści kształcenia, środki dydaktyczne, metody kształcenia, formy organizacji zajęć, planować zajęcia pozalekcyjne, prezentować wsparcie metodyczne nauczyciela; analizować i stosować strategie organizowania zajęć w różnych formach edukacji uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, w tym z dodatkowymi

sprężonymi zaburzeniami; analizować metodyczne aspekty błędów wychowawczych; prezentować metodyczne aspekty współpracy z rodzicami lub opiekunami uczniów oraz specjalistami;

- E.2I.U3. analizować metodykę wychowania i kształcenia uczniów z umiarkowaną i znaczną niepełnosprawnością intelektualną w różnych typach placówek systemu oświaty, na różnych etapach edukacyjnych; realizować podstawę programową kształcenia ogólnego dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym w szkołach podstawowych oraz kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy; dokonywać wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia i opracowywać oraz modyfikować indywidualne programy edukacyjno-terapeutyczne; analizować i stosować specjalistyczne metody rozwijania kompetencji osobistych, komunikacyjnych i społecznych; organizować przestrzeń szkolną oraz optymalne stanowisko pracy; współpracować z rodzinami uczniów, nauczycielami i specjalistami;
- E.2I.U4. analizować metodykę pracy rewalidacyjno-wychowawczej z osobami ze sprzężoną i znaczną niepełnosprawnością intelektualną; analizować i stosować metody pracy z osobami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu znacznym; analizować organizację i metodyki zajęć rewalidacyjno-wychowawczych; konstruować indywidualne programy zajęć rewalidacyjno-wychowawczych; współpracować ze środowiskiem rodzinnym lub personelem opiekuńczym placówek pobytu stałego.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- E.2I.K1. okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy;
- E.2I.K2. profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej;
- E.2I.K3. samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej;
- E.2I.K4. współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

E.3I. Praktyki zawodowe

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- E.3I.W1. zadania charakterystyczne dla przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają;
- E.3I.W2. organizację, statut i plan pracy przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz program wychowawczo-profilaktyczny;
- E.3I.W3. zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu, uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- E.3I.U1. wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze;

- E.3I.U2. wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli;
- E.3I.U3. wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich;
- E.3I.U4. zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych;
- E.3I.U5. analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- E.3I.K1. skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

E.R. Pedagogika resocjalizacyjna

E.1R. Przygotowanie merytoryczne

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- E.1R.W1. podstawy pedagogiki resocjalizacyjnej: definicje, pojęcia, zakresy, rys historyczny, polskie szkoły pedagogiki resocjalizacyjnej – twórców i ich dzieła, współczesne koncepcje i teorie resocjalizacyjne, proces resocjalizacji w teorii i praktyce, dylematy resocjalizacyjne, nieprzystosowanie społeczne; resocjalizację-readaptację-reintegrację, działania od izolacji do środowiska otwartego, koncepcje twórczej resocjalizacji jako przykłady oddziaływań destygmatyzujących i podstawy teoretyczne metodyki pracy resocjalizacyjnej;
- E.1R.W2. diagnozę psychopedagogiczną w resocjalizacji, diagnozę deficytów, diagnozę potencjałów, modele diagnostyczne, diagnozę źródeł nieprzystosowania społecznego, diagnozę osób zagrożonych i nieprzystosowanych społecznie, diagnozę kryminologiczną;
- E.1R.W3. dewiacje społeczne w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej, koncepcje, teorie dewiacji społecznych, współczesne tendencje rozwoju dewiacji społecznych, etiologię, skutki dewiacji społecznych, profilaktykę i zapobieganie dewiacjom społecznym;
- E.1R.W4. edukację w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej, rolę szkoły jako środowiska społeczno-wychowawczego oraz środowisko inkluzji społecznej, rolę i zadania nauczycieli, wychowawców, pedagoga szkolnego i pedagoga resocjalizacyjnego, funkcje wychowawcze szkoły, problemy wychowawcze we współczesnej szkole i środowisku szkolnym, specyfikę procesu nauczania i pracy szkolnej w instytucjach, placówkach systemu oświaty i ośrodkach o charakterze resocjalizacyjno-wychowawczym;
- E.1R.W5. prawno-społeczne uwarunkowania procesu resocjalizacji w pracy pedagoga: podstawy prawne funkcjonowania systemów resocjalizacji w perspektywie krajowej

i międzynarodowej, instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku otwartym, instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku zamkniętym; podstawy kryminologii z elementami wiktymologii; znaczenie organizacji pozarządowych w procesie resocjalizacji; zagadnienia pomocy rodzinie i poradnictwa wychowawczo-resocjalizacyjnego.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- E.1R.U1. analizować pedagogikę resocjalizacyjną; przedstawiać rys historyczny pedagogiki resocjalizacyjnej; opisywać polskie szkoły pedagogiki resocjalizacyjnej, w tym wymieniać ich twórców oraz ich dzieła; analizować proces socjalizacji w teorii i praktyce, określać dylematy socjalizacyjne oraz nieprzystosowanie społeczne, analizować koncepcje, teorie, definicje; charakteryzować pojęcia resocjalizacji-readaptacji-reintegracji, stosować definicje, pojęcia i zakresy; analizować i wykorzystywać współczesne koncepcje i teorie resocjalizacyjne; projektować działania od izolacji do środowiska otwartego; prezentować koncepcję twórczej resocjalizacji jako przykładu oddziaływań destygmatyzujących; stosować podstawy teoretyczne metodyki pracy resocjalizacyjnej;
- E.1R.U2. analizować i stosować diagnozę psychopedagogiczną w resocjalizacji; analizować diagnozę deficytów i potencjałów; prezentować i analizować modele diagnostyczne; stosować diagnozę źródeł nieprzystosowania społecznego; analizować i stosować diagnozę osób zagrożonych i nieprzystosowanych społecznie; analizować i interpretować diagnozę kryminologiczną;
- E.1R.U3. analizować dewiacje społeczne w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej; interpretować koncepcje i teorie dewiacji społecznych; określać współczesne tendencje rozwoju dewiacji społecznych, przyczyny niedostosowania społecznego i skutki dewiacji społecznych, a także stosować profilaktykę i zapobieganie dewiacjom społecznym;
- E.1R.U4. analizować edukację w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej; charakteryzować rolę szkoły jako środowiska społeczno-wychowawczego oraz środowisko inkluzji społecznej; analizować rolę i zadania nauczycieli, wychowawców, pedagoga szkolnego i pedagoga resocjalizacyjnego, funkcje wychowawcze szkoły; analizować i interpretować problemy wychowawcze we współczesnej szkole i środowisku szkolnym; określać specyfikę procesu nauczania i pracy szkolnej w instytucjach, placówkach systemu oświaty i ośrodkach o charakterze resocjalizacyjno-wychowawczym;
- E.1R.U5. analizować prawno-społeczne uwarunkowania procesu resocjalizacji w pracy pedagoga; prezentować instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku otwartym i zamkniętym oraz główne organizacje pozarządowe uczestniczące w procesie resocjalizacji; wykorzystywać podstawy kryminologii z elementami wiktymologii; realizować pomoc rodzinie i poradnictwo wychowawczo-resocjalizacyjne.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- E.1R.K1. autorefleksji nad rozwojem zawodowym;

E.1R.K2. wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

E.2R. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- E.2R.W1. metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; założenia, metody i formy realizacji socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatru resocjalizacyjnego, resocjalizacji przez sport, muzykoterapii, plastykoterapii i dramy; metody wspierające proces readaptacji i reintegracji społecznej; metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych;
- E.2R.W2. metodykę oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym; teoretyczne podstawy środowiskowych oddziaływań metodycznych; zasady współpracy wychowawców ze środowiskiem otwartym; metody pracy nauczyciela, wychowawcy i pedagoga szkolnego, realizujących zadania resocjalizacyjne, kuratora sądowego, w ośrodkach kuratorskich; metody twórczej resocjalizacji w środowisku otwartym: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; zagadnienie superwizji w resocjalizacji; metody pracy resocjalizacyjnej w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego streetworkerów i pedagogów podwórkowych.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- E.2R.U1. analizować metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; analizować i stosować teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; analizować i stosować socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; analizować i stosować metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; analizować i stosować metody wspierające proces readaptacji i reintegracji społecznej; stosować metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; analizować i stosować podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; określać przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych;
- E.2R.U2. analizować i stosować metodykę oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym, teoretyczne podstawy środowiskowych oddziaływań metodycznych;

planować i realizować współpracę wychowawców ze środowiskiem otwartym; analizować i stosować metody pracy nauczyciela, wychowawcy i pedagoga szkolnego, realizujących zadania resocjalizacyjne, kuratora sądowego, metody pracy w ośrodkach kuratorskich; analizować i stosować metody twórczej resocjalizacji w środowisku otwartym: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; analizować i stosować superwizję w resocjalizacji; analizować i stosować metody pracy resocjalizacyjnej w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego streetworkerów i pedagogów podwórkowych.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- E.2R.K1. okazywania empatii uczniom lub wychowankom potrzebującym wsparcia i pomocy;
- E.2R.K2. profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej lub grupie wychowawczej;
- E.2R.K3. samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej;
- E.2R.K4. współpracy z nauczycielami lub terapeutami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

E.3R. Praktyki zawodowe

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- E.3R.W1. zadania charakterystyczne dla szkoły, placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają;
- E.3R.W2. organizację, statut i plan pracy szkoły oraz program wychowawczo-profilaktyczny;
- E.3R.W3. zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniom, wychowankom w szkole, placówce systemu oświaty i poza nimi.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- E.3R.U1. wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli lub terapeutów, ich interakcji z uczniami lub wychowankami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze lub opiekuńcze;
- E.3R.U2. wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli lub specjalistów;
- E.3R.U3. zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych;
- E.3R.U4. analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- E.3R.K1. skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

E.L. Logopedia

E.1L. Przygotowanie merytoryczne

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- E.1L.W1. medyczne podstawy logopedii; biologiczne podstawy mowy i myślenia; anatomie i fizjologię układu nerwowego; podstawy audiologii i foniatry; zaburzenia głosu; zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności sprzężone; podstawy ortodoncji, psychopatologii i psychiatrii, neurologii, neonatologii i fizjoterapii w logopedii;
- E.1L.W2. językoznawcze podstawy logopedii; fonetykę i fonologię współczesnego języka polskiego; teoretyczne podstawy wiedzy o języku, podstawowe zagadnienia z zakresu słowotwórstwa języka polskiego, składni i fleksji języka polskiego; podstawowe pojęcia i główne teorie socjolingwistyki; fonetykę akustyczną i wizualną;
- E.1L.W3. psychologiczno-pedagogiczne podstawy logopedii i działań profilaktyczno-wspomagających; podstawy neuropsychologii; rozwój i kształtowanie mowy dziecka; psycholingwistykę rozwojową; psychologiczne uwarunkowania rozwoju języka i myślenia dziecka; rolę integracji sensorycznej w rozwoju mowy i przyswajaniu języka; zagadnienie dwujęzyczności i jej rodzaje oraz konsekwencje dwujęzyczności dla rozwoju dziecka; profilaktykę logopedyczną; podstawy audiofonologii pedagogicznej; zagadnienia czynności czytania i jej składników w ujęciu psycholingwistycznym i glottodydaktycznym, czytania i pisanie w komunikacji językowej; ryzyko dysleksji i zasady diagnozy i terapii dysleksji; zagadnienie logopedii międzykulturowej; metody pedagogiczne w terapii logopedycznej; metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); metodę fonogestowej wizualizacji mowy (*Cued Speech*); podstawy języka migowego, logorytmiki, logopedii artystycznej; rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii logopedycznej; zasady organizacji pomocy logopedycznej; rolę warsztatu pracy logopedy.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- E.1L.U1. analizować medyczne podstawy logopedii; analizować i określać biologiczne podstawy mowy i myślenia; wyjaśniać anatomie i fizjologię układu nerwowego; analizować i stosować podstawy audiologii i foniatry, ortodoncji, psychopatologii i psychiatrii, neurologii, neonatologii i fizjoterapii w logopedii; analizować zaburzenia głosu, zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności sprzężone;
- E.1L.U2. analizować językoznawcze podstawy logopedii; analizować i stosować fonetykę i fonologię współczesnego języka polskiego; analizować teoretyczne podstawy wiedzy o języku; prezentować podstawowe zagadnienia z zakresu słowotwórstwa języka polskiego, składni i fleksji języka polskiego; prezentować podstawowe pojęcia i główne teorie socjolingwistyki; analizować i interpretować fonetykę akustyczną i wizualną;
- E.1L.U3. analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy logopedii i działań profilaktyczno-wspomagających; wykorzystywać podstawy neuropsychologii; analizować i oceniać rozwój i kształtowanie mowy dziecka oraz psycholingwistykę rozwojową; charakteryzować i oceniać psychologiczne uwarunkowania rozwoju języka i myślenia dziecka; określać rolę integracji sensorycznej w rozwoju mowy i przyswajaniu języka;

definiować dwujęzyczność i jej rodzaje; określać konsekwencje dwujęzyczności dla rozwoju dziecka; stosować profilaktykę logopedyczną; wykorzystywać podstawy audiofonologii pedagogicznej; analizować czynność czytania i jej składniki w ujęciu psycholingwistycznym i glottodydaktycznym oraz prezentować rolę czytania i pisania w komunikacji językowej; określać ryzyko dysleksji oraz dysleksję, w tym przeprowadzać jej diagnozę i terapię; wykorzystywać logopedię międzykulturową; analizować i stosować metody pedagogiczne, metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC) oraz podstawy języka migowego w terapii logopedycznej; stosować logorytmikę i logopedię artystyczną.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

E.1L.K1. autorefleksji nad rozwojem zawodowym;

E.1L.K2. wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

E.2L. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

E.2L.W1. zasady diagnostyki logopedycznej czynności prymarnych i odruchów orofacjalnych oraz postępowania rehabilitacyjnego w zaburzeniach połykania; zagadnienia wczesnej interwencji logopedycznej, opóźnionego rozwoju mowy w diagnozie i terapii, niedoksztalcenia mowy pochodzenia korowego, rodzajów zaburzeń wymowy (dyslalii), zaburzeń płynności mówienia – jąkania i gielkotu, mutyzmu wybiórczego, afazji, dyzartrii; zasady diagnozy i terapii logopedycznej, w tym osób z niepełnosprawnością intelektualną, osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz osób z dyzartrią; metodykę postępowania logopedycznego i zasady konstruowania programów terapii logopedycznej; zagadnienia tyflogopedii, surdologopedii, gerontologopedii i onkologopedii, z podstawami rehabilitacji głosu po laryngektomii; metody wychowania słuchowego i językowego oraz rewalidacji indywidualnej.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

E.2L.U1. analizować i stosować diagnostykę logopedyczną czynności prymarnych i odruchów orofacjalnych; planować i realizować postępowanie rehabilitacyjne w zaburzeniach połykania; planować i realizować wczesną interwencję logopedyczną; określać opóźniony rozwój mowy w diagnozie i terapii, niedoksztalcenie mowy pochodzenia korowego, zaburzenia wymowy (dyslalie); planować i realizować diagnozę i terapię osób z niepełnosprawnością intelektualną; określać zaburzenia płynności mówienia – jąkania i gielkotu; stosować tyflogopedię i surdologopedię oraz metody wychowania słuchowego i językowego; diagnozować i analizować mutyzm wybiórczy; planować i realizować diagnozę i terapię logopedyczną osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; diagnozować afazję i prowadzić jej terapię; planować i realizować pracę logopedyczną z pacjentem z dyzartrią; planować i realizować metodykę rewalidacji indywidualnej;

stosować gerontologopedię i onkologopedię z podstawami rehabilitacji głosu po laryngektomii; przeprowadzać diagnozę i konstruować programy terapii logopedycznej, z metodyką postępowania logopedycznego.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- E.2L.K1. okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy;
- E.2L.K2. profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej;
- E.2L.K3. samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej;
- E.2L.K4. współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

E.3L. Praktyki zawodowe

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- E.3L.W1. zadania charakterystyczne dla przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają;
- E.3L.W2. organizację, statut i plan pracy przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz program wychowawczo-profilaktyczny;
- E.3L.W3. zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- E.3L.U1. wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i terapeutyczne;
- E.3L.U2. wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych, dydaktycznych i terapeutycznych przez nauczycieli lub terapeutów;
- E.3L.U3. wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji zajęć terapeutycznych;
- E.3L.U4. zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych;
- E.3L.U5. analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- E.3L.K1. skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

E.K. Pedagogika korekcyjna (terapia pedagogiczna)

E.1K. Przygotowanie merytoryczne

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- E.1K.W1. podstawy pedagogiki korekcyjnej: pojęcie, cele, zadania, zasady, przedmiot i podmiot oddziaływań pedagogiki korekcyjnej, zasady korekcji i kompensacji jako oddziaływań terapeutycznych wobec dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się czytania, pisania oraz liczenia, zwykle i specyficzne trudności w uczeniu się, obraz kliniczny i psychologiczny ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; miejsce ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się w polskim systemie edukacji oraz w systemach wybranych państw; postawy nauczycieli wobec ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się;
- E.1K.W2. medyczne podstawy pedagogiki korekcyjnej; funkcjonowanie ośrodkowego układu nerwowego w kontekście specyficznych trudności w uczeniu się; etiopatogenezę specyficznych trudności w uczeniu się;
- E.1K.W3. psychologiczno-pedagogiczne aspekty pedagogiki korekcyjnej i oddziaływań terapeutycznych; podstawy neuropsychologii; psychologiczne uwarunkowania procesów poznawczych; logopedyczne aspekty specyficznych trudności w uczeniu się;
- E.1K.W4. prawne aspekty funkcjonowania ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się, postępowania wspierającego wobec tego ucznia w szkole i poradni psychologiczno-pedagogicznej, a także prawne aspekty diagnozy specyficznych trudności w uczeniu się oraz organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w tym zakresie.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- E.1K.U1. analizować podstawy pedagogiki korekcyjnej; analizować i definiować pojęcie, cele, zadania, zasady, przedmiot i podmiot oddziaływań pedagogiki korekcyjnej; interpretować korekcję i kompensację jako oddziaływania terapeutyczne wobec dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; różnicować zwykle i specyficzne trudności w uczeniu się; prezentować obraz kliniczny i psychologiczny ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; charakteryzować miejsce ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się w polskim systemie edukacji oraz w systemach wybranych państw; określać postawy nauczycieli wobec ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się;
- E.1K.U2. analizować medyczne podstawy pedagogiki korekcyjnej oraz funkcjonowanie ośrodkowego układu nerwowego w kontekście specyficznych trudności w uczeniu się; określać etiopatogenezę specyficznych trudności w uczeniu się;
- E.1K.U3. analizować psychologiczno-pedagogiczne aspekty pedagogiki korekcyjnej i oddziaływań terapeutycznych; analizować podstawy neuropsychologii; określać psychologiczne uwarunkowania procesów poznawczych i logopedyczne aspekty specyficznych trudności w uczeniu się;
- E.1K.U4. analizować prawne aspekty funkcjonowania ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się, postępowania wspierającego wobec tego ucznia w szkole i poradni psychologiczno-pedagogicznej; analizować i interpretować prawne aspekty diagnozy

specyficznych trudności w uczeniu się; analizować prawne aspekty organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

E.1K.K1. autorefleksji nad rozwojem zawodowym;

E.1K.K2. wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

E.2K. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

E.2K.W1. pedagogiczne postępowanie diagnostyczne wobec dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; zasady prowadzenia dokumentacji diagnostycznej dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się i ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się;

E.2K.W2. metodykę zajęć korekcyjno-kompensacyjnych; metodyczne aspekty współpracy z rodzicami, opiekunami, nauczycielami i specjalistami; metody terapii w nauce czytania, pisania oraz edukacji matematycznej; wybrane narzędzia diagnostyczne do diagnozy pedagogicznej przeprowadzanej w przedszkolu, szkole lub poradni psychologiczno-pedagogicznej; metody terapeutyczne stosowane w pracy z dzieckiem z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się i z uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; zasady udzielania wsparcia uczniowi, rodzicom, opiekunom i nauczycielom pracującym z dzieckiem z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się i uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się;

E.2K.W3. działania profilaktyczne zapobiegające trudnościom w uczeniu się; warsztat terapeuty pedagogicznego; sposób konstruowania i ewaluacji indywidualnych i grupowych planów korekcyjno-kompensacyjnych.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

E.2K.U1. analizować pedagogiczne postępowanie diagnostyczne wobec dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; analizować i tworzyć dokumentację diagnostyczną dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się i ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się;

E.2K.U2. analizować metodykę zajęć korekcyjno-kompensacyjnych, metodyczne aspekty współpracy z rodzicami, opiekunami, nauczycielami i specjalistami; analizować i stosować metody terapii w nauce czytania, pisania oraz edukacji matematycznej; wykorzystywać wybrane narzędzia diagnostyczne do diagnozy pedagogicznej przeprowadzanej w przedszkolu, szkole lub poradni psychologiczno-pedagogicznej; stosować metody terapeutyczne w pracy z dzieckiem z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się i z uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; projektować proces wsparcia dziecka lub ucznia, rodziców lub opiekunów i nauczycieli

pracujących z dzieckiem z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się;

E.2K.U3. planować i realizować działania profilaktyczne zapobiegające trudnościami w uczeniu się; wykorzystywać warsztat terapeuty pedagogicznego; konstruować i ewaluować indywidualne i grupowe plany korekcyjno-kompensacyjne.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

E.2K.K1. okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy;

E.2K.K2. profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej;

E.2K.K3. samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej;

E.2K.K4. współpracy z nauczycielami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

E.3K. Praktyki zawodowe

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

E.3K.W1. zadania charakterystyczne dla przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają;

E.3K.W2. organizację, statut i plan pracy przedszkola lub szkoły oraz program wychowawczo-profilaktyczny;

E.3K.W3. zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

E.3K.U1. wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze;

E.3K.U2. wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli;

E.3K.U3. wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich;

E.3K.U4. zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych;

E.3K.U5. analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

E.3K.K1. skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

E.LT. Pedagogika leczniczo-terapeutyczna

E.1LT. Przygotowanie merytoryczne

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- E.1LT.W1. medyczne podstawy pedagogiki leczniczo-terapeutycznej; biologiczne podstawy rozwoju; anatomię i fizjologię układu nerwowego; podstawy neurologii, psychiatrii, pediatrii (choroby wieku dziecięcego, choroby przewlekłe, ich typologię i podział, z uwzględnieniem chorób somatycznych, psychosomatycznych i psychicznych); etiopatogenezę zaburzeń i nieprawidłowości rozwojowych;
- E.1LT.W2. psychologiczno-pedagogiczne aspekty pedagogiki leczniczo-terapeutycznej; psychologiczne i socjologiczne koncepcje choroby somatycznej i niepełnosprawności ruchowej; skutki przewlekłych chorób w rozwoju dzieci; zagadnienie spostrzegania choroby przez dzieci i młodzież z zaburzeniami sensomotorycznymi; społeczne problemy dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością ruchową; problemy psychologiczne i psychopatologiczne w ciężkich uszkodzeniach narządu ruchu; problemy emocjonalne, opiekuńczo-wychowawcze, edukacyjne i socjalne dzieci, rodziców i opiekunów dzieci chorych i z niepełnosprawnością ruchową; rolę lęku w przewlekłych chorobach psychosomatycznych u dzieci i młodzieży; zagadnienie obrazu siebie u dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością sensomotoryczną;
- E.1LT.W3. istotę, przyczyny i postępowanie w wybranych chorobach dzieci i młodzieży (cukrzyca, epilepsji, niewydolności nerek, alergii, astmie oskrzelowej, chorobie nowotworowej, w tym białaczce, otyłości, anoreksji i bulimii, karłowatości i innych odmienności somatycznych, mózgowym porażeniu dziecięcym) w aspektach biomedycznym i psychospołecznym; psychosomatyczne i somatopsychiczne zależności w przebiegu choroby i rozwoju dziecka; specyfikę zachowania dziecka w sytuacji choroby przewlekłej oraz jego emocjonalne i społeczne przystosowanie się;
- E.1LT.W4. zasady wczesnej interwencji wobec dzieci z przewlekłą chorobą somatyczną i niepełnosprawnością ruchową oraz hospitalizacji w życiu dziecka z chorobą somatyczną; zagadnienie choroby szpitalnej u małego dziecka;
- E.1LT.W5. zagadnienie wrażliwości empatycznej dzieci z dysfunkcją narządu ruchu w kontekście ich środowiska rodzinnego; formy edukacji i rehabilitacji dzieci chorych i z niepełnosprawnością ruchową; znaczenie jakości i sensu życia w chorobach przewlekłych osób dorosłych; zagadnienia zaburzeń i chorób psychicznych;
- E.1LT.W6. rolę poradnictwa rehabilitacyjnego w procesie kreowania kariery osoby z chorobą somatyczną, psychiczną albo niepełnosprawnością ruchową; problemy opieki paliatywnej i hospicyjnej; metody wspierania rodziny dziecka chorego; rolę nauczyciela-wychowawcy w zakładzie leczniczym; utrudnienia w pracy nauczycieli.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- E.1LT.U1. analizować medyczne podstawy pedagogiki leczniczo-terapeutycznej, biologiczne podstawy rozwoju, anatomię i fizjologię układu nerwowego, podstawy neurologii, psychiatrii i pediatrii; opisać choroby wieku dziecięcego, choroby przewlekłe, ich typologię i podział, z uwzględnieniem chorób somatycznych, psychosomatycznych

- i psychicznych; określać etiopatogenezę zaburzeń i nieprawidłowości rozwojowych;
- E.1LT.U2. analizować psychologiczno-pedagogiczne aspekty pedagogiki leczniczo-terapeutycznej; analizować i interpretować psychologiczne i socjologiczne koncepcje choroby somatycznej i niepełnosprawności ruchowej; określać skutki przewlekłych chorób w rozwoju dzieci; opisać spostrzeganie choroby przez dzieci i młodzież z zaburzeniami sensomotorycznymi; określać społeczne problemy dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością ruchową; analizować i interpretować problemy psychologiczne i psychopatologiczne w ciężkich uszkodzeniach narządu ruchu; analizować problemy emocjonalne, opiekuńczo-wychowawcze, edukacyjne i socjalne dzieci, rodziców i opiekunów dzieci chorych i z niepełnosprawnością ruchową; określać rolę lęku w przewlekłych chorobach psychosomatycznych u dzieci i młodzieży; kształtować obraz siebie u dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością sensomotoryczną;
- E.1LT.U3. analizować istotę, przyczyny i postępowanie w wybranych chorobach dzieci i młodzieży (cukrzyca, epilepsji, niewydolności nerek, alergii, astmie oskrzelowej, chorobie nowotworowej, w tym białaczce, otyłości, anoreksji i bulimii, karłowatości i innych odmienności somatycznych, mózgowym porażeniu dziecięcym) w aspektach biomedycznym i psychospołecznym; określać i analizować psychosomatyczne i somatopsychiczne zależności w przebiegu choroby i rozwoju dziecka; analizować specyfikę zachowania dziecka w sytuacji choroby przewlekłej oraz jego emocjonalne i społeczne przystosowanie się;
- E.1LT.U4. analizować wczesną interwencję wobec dzieci z przewlekłą chorobą somatyczną i niepełnosprawnością ruchową; analizować rolę hospitalizacji w życiu dziecka z chorobą somatyczną i chorobę szpitalną u małego dziecka;
- E.1LT.U5. określać wrażliwość empatyczną dzieci z dysfunkcją narządu ruchu w kontekście ich środowiska rodzinnego; planować formy edukacji i rehabilitacji dzieci chorych i z niepełnosprawnością ruchową; analizować jakość życia w chorobach przewlekłych osób dorosłych; opisywać zaburzenia i choroby psychiczne;
- E.1LT.U6. analizować rolę poradnictwa rehabilitacyjnego w procesie kreowania kariery osoby z chorobą somatyczną, psychiczną albo niepełnosprawnością ruchową; analizować i interpretować problemy opieki paliatywnej i hospicyjnej; planować metody wspierania rodziny dziecka chorego; określać rolę nauczyciela-wychowawcy w zakładzie leczniczym; analizować utrudnienia w pracy nauczycieli.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- E.1LT.K1. autorefleksji nad rozwojem zawodowym;
- E.1LT.K2. wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

E.2LT. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- E.2LT.W1. warunki i specyfikę kształcenia dzieci i młodzieży w podmiotach leczniczych; zasady organizacji grupy wychowawczej, przestrzeni i środowiska materialnego lekcji w podmiocie leczniczym; zagadnienie zespołów dziecięcych jako czynnika

obciążającego lub odciążającego; zasady organizacji dziecku choremu bodźców świata zewnętrznego; zasady organizacji pracy dydaktycznej z punktu widzenia poziomów wysiłkowych; zasady terapii obciążeniowej (spoczynkowej), terapii czynnościowej; rolę bajki terapeutycznej jako ważnego elementu dydaktyki dzieci chorych i z niepełnosprawnością ruchową; rolę zabawy w edukacji chorego dziecka;

E.2LT.W2. nowoczesne technologie w edukacji uczniów przewlekle chorych i z niepełnosprawnością ruchową; metody pracy z uczniami przewlekle i terminalnie chorymi oraz z niepełnosprawnością ruchową w szkole; klasyfikację form organizacyjnych pracy ucznia w warunkach szpitalnych; metody i techniki pracy grupowej oraz wspierania środowiska rodzinnego dziecka chorego; zasady pracy opartej na aktywizacji osób w podeszłym wieku w podmiotach leczniczych i terapeutycznych;

E.2LT.W3. warsztat pracy nauczyciela-wychowawcy dzieci przewlekle chorych; problematykę osobowości nauczyciela i jego nastawienie do dziecka jako czynnik odciążający i obciążający; kontekst etyczny w pracy nauczyciela-wychowawcy dzieci chorych; funkcje nauczyciela-wychowawcy: terapeutyczno-rehabilitacyjną, wychowawczą, opiekuńczą i dydaktyczną; zasady nauczania w ramach form terapii wychowawczej; zagadnienie nauczyciela-wychowawcy jako organizatora codziennego życia dziecka w podmiocie leczniczym i jako zastępcy rodziny dziecka chorego.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

E.2LT.U1. analizować warunki i specyfikę kształcenia dzieci i młodzieży w podmiotach leczniczych; planować organizację grupy wychowawczej, przestrzeni i środowiska materialnego lekcji w podmiocie leczniczym; charakteryzować zespoły dziecięce jako czynnik obciążający lub odciążający; organizować dziecku choremu bodźce świata zewnętrznego; organizować pracę dydaktyczną z punktu widzenia poziomów wysiłkowych; planować i realizować terapię obciążeniową (spoczynkową) i terapię czynnościową; określać rolę bajki terapeutycznej jako ważnego elementu dydaktyki dzieci chorych i z niepełnosprawnością ruchową oraz rolę zabawy w edukacji chorego dziecka;

E.2LT.U2. analizować nowoczesne technologie w edukacji uczniów przewlekle chorych i z niepełnosprawnością ruchową; planować i wykorzystywać metody pracy z uczniami przewlekle i terminalnie chorymi oraz z niepełnosprawnością ruchową w szkole; klasyfikować formy organizacyjne pracy ucznia w warunkach szpitalnych; wykorzystywać metody i techniki pracy grupowej; dobrać metody i techniki wspierania środowiska rodzinnego dziecka chorego; analizować pracę opartą na aktywizacji osób w podeszłym wieku w podmiotach leczniczych i terapeutycznych;

E.2LT.U3. planować i analizować warsztat pracy nauczyciela-wychowawcy dzieci przewlekle chorych; analizować osobowość nauczyciela i jego nastawienie do dziecka jako czynnik odciążający i obciążający; określać kontekst etyczny w pracy nauczyciela-wychowawcy dzieci chorych oraz funkcje nauczyciela-wychowawcy: terapeutyczno-rehabilitacyjną, wychowawczą, opiekuńczą i dydaktyczną; prowadzić nauczanie w ramach form terapii wychowawczej; planować działania jako nauczyciel-wychowawca, organizator

codziennego życia dziecka w podmiocie leczniczym i jako zastępca rodziny dziecka chorego.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- E.2LT.K1. okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy;
- E.2LT.K2. profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej;
- E.2LT.K3. samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej;
- E.2LT.K4. współpracy z nauczycielami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

E.3LT. Praktyki zawodowe

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- E.3LT.W1. zadania charakterystyczne dla przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają;
- E.3LT.W2. organizację, statut i plan pracy przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz program wychowawczo-profilaktyczny;
- E.3LT.W3. zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu, uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- E.3LT.U1. wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze;
- E.3LT.U2. wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli;
- E.3LT.U3. wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich;
- E.3LT.U4. zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych;
- E.3LT.U5. analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- E.3LT.K1. skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

E.WW. Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka

E.1WW. Przygotowanie merytoryczne

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- E.1WW.W1. medyczne podstawy wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka i wczesnej interwencji terapeutycznej, biologiczne podstawy rozwoju, anatomie i fizjologie układu nerwowego, podstawy neurologii, neonatologii, audiologii i okulistyki oraz genetyki; zagadnienia zaburzeń genetycznych i niepełnosprawności, w tym sprzężonych, poradnictwa laktacyjnego, diagnozy pediatrycznej małego dziecka, w tym wcześniaka, zagrożonego zaburzeniami rozwoju; podstawy fizjoterapii w pracy z małym dzieckiem, a także choroby wieku dziecięcego i choroby przewlekłe u dzieci;
- E.1WW.W2. psychologiczno-pedagogiczne podstawy wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka i wczesnej interwencji terapeutycznej; podstawy neuropsychologii; psychologię rozwoju, w tym prenatalną; etiopatogenezę zaburzeń i nieprawidłowości rozwojowych; psychologię kliniczną i psychopatologię małego dziecka; czynniki rozwoju i środowisko wychowawcze małego dziecka; zagadnienie niepełnosprawności i zagrożenie niepełnosprawnością; rodzaje niepełnosprawności u dzieci i zaburzeń neurorozwojowych, mózgowe porażenie dziecięce, autystyczne spektrum zaburzeń, ADHD i zaburzenia językowe; problematykę zaburzeń emocji i zachowania u dzieci, psychohygieny, profilaktyki i wczesnego rozpoznawania zaburzeń rozwoju; zasady opieki i pielęgnacji wychowującej małego dziecka, psychoedukacji oraz wsparcia psychopedagogicznego rodziców lub opiekunów dziecka z zagrożonym rozwojem; zasady przeprowadzania treningów umiejętności wychowawczych; rolę zabawy i metody aktywizujące w pracy z małym dzieckiem; rolę socjalizacji i uspołeczniania dziecka; psycholingwistykę rozwojową; zagadnienie kształtowania mowy i języka dziecka, wczesnej nauki czytania w normie i patologii, ryzyka dysleksji, w tym jej diagnozy i terapii; metody pedagogiczne we wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka; rolę wspomaganie rozwoju intelektualnego; metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); podstawy języka migowego; rolę komputera, mediów i nowych technologii we wspomaganie rozwoju dziecka; zasady organizacji opieki i wychowania małego dziecka w Polsce; zasady organizacji, modele i standardy wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka oraz wczesnej interwencji terapeutycznej;
- E.1WW.W3. podstawy rehabilitacji; zasady rehabilitacji dziecka z zaburzeniami funkcji ruchowych, rehabilitacji i wychowania słuchowego dziecka z uszkodzonym słuchem, rehabilitacji i rozwijania umiejętności widzenia dziecka z uszkodzonym wzrokiem, rehabilitacji i terapii logopedycznej dziecka z zaburzeniami mowy, rehabilitacji dziecka z wczesnymi symptomami autystycznego spektrum zaburzeń; metody diagnozy zaburzeń i nieprawidłowości w rozwoju; rolę komunikacji prewerbalnej i niewerbalnej we wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka; programy terapeutyczne stosowane we wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka i wczesnej interwencji.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- E.1WW.U1. analizować medyczne podstawy wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka i wczesnej interwencji terapeutycznej; analizować i interpretować biologiczne podstawy rozwoju;

analizować anatomię i fizjologię układu nerwowego, podstawy neurologii, audiologii, okulistyki i neonatologii; wykorzystywać wiedzę z zakresu podstaw genetyki; określać zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności, w tym sprzężone; realizować poradnictwo laktacyjne; interpretować diagnozę pediatryczną małego dziecka, w tym wcześniaka, zagrożonego zaburzeniami rozwoju; wykorzystywać podstawy fizjoterapii w pracy z małym dzieckiem; określać choroby wieku dziecięcego i choroby przewlekłe u dzieci;

- E.1WW.U2. analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka i wczesnej interwencji terapeutycznej, podstawy neuropsychologii, psychologii rozwoju, w tym prenatalną; określać etiopatogenezę zaburzeń i nieprawidłowości rozwojowych; analizować psychologię kliniczną i psychopatologię małego dziecka; określać czynniki rozwoju i środowisko wychowawcze małego dziecka, niepełnosprawność i zagrożenie niepełnosprawnością oraz rodzaje niepełnosprawności u dzieci; określać i analizować zaburzenia neurorozwojowe, mózgowie porażenie dziecięce, autystyczne spektrum zaburzeń, ADHD i zaburzenia językowe; określać i analizować zaburzenia emocji i zachowania u dzieci; stosować psychohigienę, profilaktykę i wczesne rozpoznawanie zaburzeń rozwoju; planować opiekę i pielęgnację wychowującą małego dziecka; planować psychoedukację oraz wsparcie psychopedagogiczne rodziców i opiekunów dziecka z zagrożonym rozwojem; planować i realizować treningi umiejętności wychowawczych; wykorzystywać zabawę i metody aktywizujące w pracy z małym dzieckiem; określać rolę socjalizacji i uspołeczniania dziecka; stosować psycholingwistykę rozwojową, kształtować rozwój mowy i języka dziecka; określać rolę wspomaganie rozwoju intelektualnego, wczesną naukę czytania w normie i patologii, ryzyko dysleksji, jej diagnozę i terapię; planować i stosować metody pedagogiczne we wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka, metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC) i podstawy języka migowego; określać rolę komputera, mediów i nowych technologii we wspomaganie rozwoju dziecka; analizować organizację opieki i wychowania małego dziecka w Polsce; określać organizację, modele i standardy wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka oraz wczesnej interwencji terapeutycznej;
- E.1WW.U3. analizować przebieg rehabilitacji dziecka z zaburzeniami funkcji ruchowych, rehabilitacji i wychowania słuchowego dziecka z uszkodzonym słuchem, rehabilitacji i rozwijania umiejętności widzenia dziecka z uszkodzonym wzrokiem, rehabilitacji i terapii logopedycznej dziecka z zaburzeniami mowy, rehabilitacji dziecka z wczesnymi symptomami autystycznego spektrum zaburzeń; stosować metody diagnozy zaburzeń i nieprawidłowości w rozwoju; określać rolę komunikacji prewerbalnej i niewerbalnej we wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka; realizować programy terapeutyczne stosowane we wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka i wczesnej interwencji.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- E.1WW.K1. autorefleksji nad rozwojem zawodowym;

E.1WW.K2. wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

E.2WW. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

E.2WW.W1. diagnozę funkcjonalną we wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka, wielospecjalistyczną ocenę rozwoju dziecka i sfery jego najbliższego rozwoju; ideę projektowania kompleksowego wsparcia terapeutycznego dziecka, jego rodziny lub opiekunów, programów oddziaływań wspomagających i ich ewaluacji, metodykę wieloprofilowego usprawniania i organizacji współpracy w zespole interdyscyplinarnym; rolę warsztatu pracy specjalisty z zakresu wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka; metodykę edukacji bazalnej, stymulacji i integracji sensorycznej; metodykę treningu interakcji między małym dzieckiem i rodzicami lub opiekunami; metodykę wczesnej edukacji.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

E.2WW.U1. planować, przeprowadzać i analizować diagnozę funkcjonalną we wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka; planować, realizować i interpretować wielospecjalistyczną ocenę rozwoju dziecka i sfery jego najbliższego rozwoju; projektować kompleksowe wsparcie terapeutyczne dziecka i jego rodziny; planować, realizować i ewaluować programy oddziaływań wspomagających; realizować metodykę wieloprofilowego usprawniania i organizacji współpracy w zespole interdyscyplinarnym; określać rolę warsztatu pracy specjalisty z zakresu wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka; planować i realizować metodykę edukacji bazalnej, stymulacji i integracji sensorycznej; planować i realizować metodykę treningu interakcji między małym dzieckiem a jego rodzicami lub opiekunami; planować i realizować metodykę wczesnej edukacji.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

E.2WW.K1. okazywania empatii dzieciom potrzebującym wsparcia i pomocy;

E.2WW.K2. profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w grupie rówieśniczej;

E.2WW.K3. samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej;

E.2WW.K4. współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

E.3WW. Praktyki zawodowe

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

E.3WW.W1. zadania charakterystyczne dla przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają;

E.3WW.W2. organizację, statut i plan pracy przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz

program wychowawczo-profilaktyczny;

E.3WW.W3. zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

E.3WW.U1. wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze;

E.3WW.U2. wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli;

E.3WW.U3. zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych;

E.3WW.U4. analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

E.3WW.K1. skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

E.A. Edukacja i terapia osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu

E.1A. Przygotowanie merytoryczne

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

E.1A.W1. medyczne podstawy zaburzeń ze spektrum autyzmu; anatomię i fizjologię układu nerwowego w kontekście deficytów i nieprawidłowości rozwojowych w spektrum autyzmu oraz psychospołeczne uwarunkowania funkcjonowania osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zagadnienia zaburzeń genetycznych i niepełnosprawności sprzężonych; podstawy psychiatrii, psychopatologii i neurologii; choroby wieku dziecięcego i wybrane problemy medyczne dotyczące dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym diety, suplementację, farmakoterapię; narzędzia do monitorowania stanu zdrowia dzieci; kryteria diagnostyczne zaburzeń ze spektrum autyzmu, ich uwarunkowania i epidemiologię; miejsce zaburzeń autystycznych w medycznych klasyfikacjach nozologicznych (ICD, DSM) i klasyfikacji funkcjonalnej (ICF); zasady diagnozy różnicowej; zagadnienie autystycznego spektrum zaburzeń w kontekście uszkodzenia słuchu, zaburzenia rozwoju intelektualnego oraz innych zaburzeń i niepełnosprawności; funkcjonowanie szkolne uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i jego uwarunkowania;

E.1A.W2. psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; podstawy neuropsychologii; zagadnienie zaburzeń ze spektrum autyzmu w kontekście innych zaburzeń neurorozwojowych, w tym

afazji, mózgowego porażenia dziecięcego i ADHD; charakterystykę psychologiczną osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; wczesne symptomy autyzmu; znaczenie środowiska fizycznego, stymulacji i integracji sensorycznej w autyzmie; specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; zagadnienie mowy, języka i komunikacji osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zasady diagnozy psychopedagogicznej uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (*Autism Diagnostic Interview-Revised*) i ADOS (*Autism Diagnostic Observation Schedule*); metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (*evidence base practice*), w tym ESDM (*The Early Start Denver Model*); zasady korekcji zachowań i metody rozwiązywania problemów wychowawczych u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; różne podejścia do edukacji i terapii dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; zagadnienia pracy z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcia terapeutycznego i pomocy psychospołecznej rodzinie, wsparcia osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu; problematykę zatrudnienia dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- E.1A.U1. analizować medyczne podstawy zaburzeń ze spektrum autyzmu; analizować anatomię i fizjologię układu nerwowego w kontekście deficytów i nieprawidłowości rozwojowych w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; analizować zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności sprzężone, podstawy psychiatrii, psychopatologii i neurologii; określać choroby wieku dziecięcego i wybrane problemy medyczne dotyczące dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym zagadnienia diety, suplementacji i farmakoterapii; stosować narzędzia do monitorowania stanu zdrowia dzieci; opisać kryteria diagnostyczne zaburzeń ze spektrum autyzmu, uwarunkowania i epidemiologię; określać i analizować zaburzenia autystyczne w medycznych klasyfikacjach nozologicznych (ICD, DSM) i klasyfikacji funkcjonalnej (ICF); określać diagnozę różnicową – autystyczne spektrum zaburzeń w kontekście uszkodzenia słuchu, zaburzenia rozwoju intelektualnego oraz innych zaburzeń i niepełnosprawności;
- E.1A.U2. analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; analizować podstawy neuropsychologii; określać zaburzenia ze spektrum autyzmu i inne zaburzenia neurorozwojowe, w tym afazję, mózgowie porażenie dziecięce i ADHD; dokonywać charakterystyki psychologicznej osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; rozpoznawać wczesne symptomy autyzmu; określać środowisko

fizyczne, stymulację i integrację sensoryczną w autyzmie; analizować specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; analizować mowę, język i komunikację osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; realizować diagnozę psychopedagogiczną uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; stosować metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (*Autism Diagnostic Interview-Revised*) i ADOS (*Autism Diagnostic Observation Schedule*); stosować metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); określać rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; analizować metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (*evidence base practice*), w tym ESDM (*The Early Start Denver Model*); rozwiązywać problemy wychowawcze i stosować korekcję zachowania u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz prezentować różne podejścia do edukacji i terapii tych dzieci i uczniów; opisać modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; planować i realizować pracę z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcie terapeutyczne i pomoc psychospołeczną rodzinie; określać i realizować wsparcie osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu oraz określać problemy zatrudnienia tych osób.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

E.1A.K1. autorefleksji nad rozwojem zawodowym;

E.1A.K2. wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

E.2A. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

E.2A.W1. metodykę wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz wielospecjalistyczną ocenę poziomu jego funkcjonowania; zasady planowania pracy dydaktyczno-wychowawczej i terapeutycznej z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; potrzebę dostosowania wymagań edukacyjnych do specjalnych potrzeb uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, zasady współorganizowania zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i innymi zaburzeniami neurorozwojowymi; rolę zajęć specjalistycznych i wszechstronną interdyscyplinarną rehabilitację oraz metodykę zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metodykę treningów umiejętności społecznych oraz zajęć aktywizujących w grupie szkolnej; znaczenie rozwijania zamiłowań i zainteresowań, a także problematykę doradztwa zawodowego i wspierania rozwoju zawodowego osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

E.2A.U1. analizować metodykę wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować, realizować i interpretować wielospecjalistyczną ocenę poziomu funkcjonowania; planować pracę dydaktyczno-wychowawczą i terapeutyczną z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; dostosowywać wymagania edukacyjne do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; określać zasady współorganizowania zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i innymi zaburzeniami neurorozwojowymi; określać rolę zajęć specjalistycznych i wszechstronnej interdyscyplinarnej rehabilitacji oraz metodyki zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować i realizować metodykę treningów umiejętności społecznych, metodykę zajęć aktywizujących w grupie szkolnej; rozwijać zamiłowania i zainteresowania uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować i realizować doradztwo zawodowe oraz wspierać rozwój zawodowy osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- E.2A.K1. okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy;
- E.2A.K2. profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej;
- E.2A.K3. samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej;
- E.2A.K4. współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

E.3A. Praktyki zawodowe

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- E.3A.W1. zadania charakterystyczne dla przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają;
- E.3A.W2. organizację, statut i plan pracy przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz program wychowawczo-profilaktyczny;
- E.3A.W3. zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- E.3A.U1. wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze;
- E.3A.U2. wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli;
- E.3A.U3. wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych

i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich;

E.3A.U4. zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych;

E.3A.U5. analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczone w czasie praktyk.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

E.3A.K1. skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

F. Wsparcie warsztatu pracy pedagoga specjalnego

F.1. Emisja głosu

F.2. Kultura języka

F.3. Pierwsza pomoc

F.4. Technologie informacyjno-komunikacyjne

Efekty uczenia się z zakresu wsparcia warsztatu pracy pedagoga specjalnego określa uczelnia w programie studiów.

G. Metodologia badań naukowych

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

G.W1. filozoficzne, metodologiczne i kulturowe podstawy badań społecznych i edukacyjnych, w tym koncepcje wiedzy, pojęcia nauki i statusu wiedzy naukowej; społeczno-kulturowe uwarunkowania badań naukowych; nurty filozoficzne, paradygmaty badawcze i strategie badań naukowych oraz znaczenie i sposoby budowania teorii w badaniach naukowych;

G.W2. strukturę procesu badawczego w kontekście przyjętej strategii badań naukowych (strategie ilościowe, jakościowe i mieszane), zasady opracowania projektu badawczego, etapy badań naukowych, kryteria wyboru strategii badawczej, w tym cele badań, problemy i hipotezy badawcze, zmienne i związki między zmiennymi, conceptualizację, operacjonalizację zmiennych; strategie i techniki doboru próby badawczej, definiowanie przypadku badawczego; rodzaje i typy badań naukowych, w tym opisowe, diagnostyczne, wyjaśniające, weryfikacyjne, projektujące, porównawcze, eksperymentalne, quasi-eksperymentalne i sondażowe; metody indeksacji, pomiaru i rodzaje skal pomiarowych; zagadnienia związane z badaniami ewaluacyjnymi, panelowymi, socjometrycznymi, porównawczymi, terenowymi, etnograficznymi, performatywnymi i biograficznymi; pojęcia netografii, krytycznej analizy dyskursu i studium przypadku; metody

gromadzenia i analizy danych; rodzaje i sposoby wykorzystania obserwacji; typy wywiadów badawczych; analizę dokumentów, treści, tekstową, konwersacyjną, dyskursu i audiowizualną; narzędzia badawcze; zagadnienia związane z konstruowaniem kwestionariuszy, skal pomiarowych, testów pedagogicznych, arkuszy obserwacji i narzędzi socjometrycznych;

- G.W3. specyfikę badań naukowych nad dziećmi i młodzieżą oraz osobami dorosłymi z niepełnosprawnościami;
- G.W4. sposoby prezentacji wyników badań naukowych oraz zasady przygotowania i opracowania różnych rodzajów tekstów naukowych;
- G.W5. różne kryteria jakości badań naukowych, a także zagadnienia: reprezentatywności, trafności, rzetelności, wiarygodności, transparentności, autentyczności, triangulacji perspektyw teoretycznych, metod badawczych i źródeł danych, możliwości uogólnienia i transferu rezultatów badawczych;
- G.W6. cele badawcze i typy badań w kontekście możliwości ich praktycznego zastosowania; sposoby praktycznego wykorzystania badań naukowych, w tym analizę i diagnozę sytuacji, analizę problemów społecznych i pedagogicznych, określanie potrzeb i planowanie działań interwencyjnych, ewaluację osiągnięć; krytyczno-emancypacyjny i transformacyjny potencjał badań naukowych;
- G.W7. podstawowe zasady przeprowadzania badań naukowych, dylematy i wybory etyczne na różnych etapach procesu badawczego, problematykę zaangażowania uczestników badań; społeczno-polityczny kontekst badań społecznych; zagadnienie prezentacji wyników badań w przestrzeni publicznej; pojęcie plagiatu w pracy badawczej;
- G.W8. zasady i technikę przygotowywania prac naukowych.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- G.U1. przygotować projekt badawczy z zastosowaniem różnych strategii badań, w tym ilościowych, jakościowych lub mieszanych; opracować scenariusze badawcze i dyspozycje do badań jakościowych oraz narzędzia do badań ilościowych; dobrać metody, techniki i narzędzia do celu badań ilościowych;
- G.U2. dokonać analizy i interpretacji wyników badań oraz sformułować wnioski pedagogiczne z przeprowadzonych badań;
- G.U3. zastosować wiedzę i umiejętności metodologiczne w projekcie badawczym; wybrać strategię badawczą, sformułować cel i przedmiot badań, opracować metody i techniki badań, sformułować problematykę badań, przygotować narzędzia badawcze, dobrać próbę badawczą, teren i wyznaczyć przebieg badań;
- G.U4. stosować technikę pracy naukowej;
- G.U5. prowadzić badania empiryczne oraz dokonać analizy wyników tych badań;
- G.U6. przeprowadzić proces wnioskowania i zaprezentować wyniki badań.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- G.K1. przestrzegania etyki badań naukowych;
- G.K2. stosowania etycznych norm w pracy badawczej.

IV. SPOSÓB WERYFIKACJI OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

1. Weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się wymaga zastosowania zróżnicowanych form sprawdzania, adekwatnych do kategorii wiedzy, umiejętności albo kompetencji społecznych, których dotyczą te efekty.

2. Osiągnięte efekty uczenia się w kategorii wiedzy można weryfikować za pomocą egzaminów pisemnych w formie zadań otwartych lub zamkniętych lub egzaminów ustnych, a także w oparciu o analizę opracowanych konspektów i obserwację ich praktycznej realizacji.

3. Egzamin pisemny lub ustny jest ukierunkowany na sprawdzenie wiedzy na poziomie wyższym niż sama znajomość zagadnień i nie może ograniczać się do znajomości faktów. Egzamin ustny w szczególności służy sprawdzeniu poziomu zrozumienia zagadnienia, umiejętności analizy i syntezy informacji oraz rozwiązywania problemów.

4. Weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się w kategorii umiejętności wymaga bezpośredniej obserwacji studenta albo uczestnika studiów podyplomowych w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela.